

HLAS NÁRODA

„Vy reprezentujete
ve svobodném světě vlast.
Vlast potřebuje lásku a pomoc.
Bud'te svorní!

Jen svorným Bůh zehnává.“
JOSEF KARDINÁL BERAN,
arcibiskup pražský.

(VOICE OF THE NATION)

Tel.: (312) 762-2044

Udržení českého vědomí, řeči
a novin v Americe žádá osobní
oběti a nadšené spolupráce
každého z nás.

Cena: 75 centů

Return Postage guaranteed, Chicago, Ill. 60623

Roč. (Vol.) XII. — Číslo (No.) 34.

Saturday August 29, 1987 (Sobota 29. 8. 1987)

Vrátí se Eden Pastora do tábora sandinistů?

Eden Pastora prý opět uvažuje o tom, že přejde na stranu sandinistů. Zmatky v americké politice vůči střední Americe, k nimž došlo v důsledku odhalení tajné US výpomoci nikaragžským rebelům, měly, jak se zdá dramatický účinek na tohoto významného vůdce obránců svobody, jinak také zvaného „Commander Zero“. Pastora se ukázal velmi schopným velitelem na bojišti; ještě před nedávnem jednal s US generálem v.v. John Singlaubem o znovuootevření jižní fronty v Nikaragvě při hranicích Kostariky. Se sandinisty se rozešel brzy potom, když se zmocnili vlády v Nikaragvě, protože těžce nesl, že hned od začátku opustili své původně hlášané demokratické cíle a dali se na cestu komunistické diktatury. Nedávno však prohlásil na veřejnosti: „Jsem sandinista; jsem revolucionář. Jsem antiimperialista. Zmýlil jsem se; nyní jsme hotov vše napravit.“ - Ostře kritisoval výzvědnou službu CIA, která se prý pokusila jej usmrtit v La Penca - (ačkoliv se mělo za to, že za tím byli sandinisté) - kde při jeho tiskové konferenci vybuchla bomba, která ho zranila, a pak při sabotáži helikoptéry, v níž měl cestovat. - „Nyní mě chtějí zabít mravně,“ říká, „nebot' mě obviňují, že prý jsem zamíchán do obchodu s omamnými drogami.“ Pastora řekl, že jeho návrat do Managvy bude záviset na tom, jakou odpověď dají sandinističtí vládcí na jeho podmínky a požadavky. Podle mínění pozorovatelů Ortega a jeho kubáňští poradci jej prý přijmou s otevřenou náručí - (i když mu budou nedůvěřovat) - zvláště když prezident Reagan opět chce požádat kongres o americkou výpomoc nikaragžským bojovníkům za svobodu.

Nakloní se v příštích dvou letech naš severní soused - Kanada - politicky doleva?

Podle průzkumu veřejného mínění by se zdálo, že v Kanadě socialisté přicházejí stále více do popředí. V příštích volbách, které se budou konat v příštím roce, či brzo v roce 1989, je zcela možné, že si Kanadčané zvolí socialistickou vládu. Nedávno při volbách ve třech provinciích socialistická „Národní demokratická strana“ Kanady (NDP) obdržela totiž 40 % hlasů a mohla tam utvořit své vlastní vlády. Opoziční liberální strana obdržela daleko za socialisty teprve druhé místo a vládnoucí konzervativci ministerského předsedy Briana Mulroneho obdrželi pouhých 23 % hlasů. Nezdá se, že by to byla pouze přechodná bublina; existují mnohé jiné náznaky toho, že od posledních generálních voleb v roce 1984 strana NDP stále více získává na popularitě. Její vítězství ve třech provinciích sice ještě nikterak neznamena, že by už měla zajištěno vítězství v příštích generálních volbách - (podle odhadů asi 31 % kanadských voličů dosud není rozhodnuto, komu dají své hlasy) - avšak dnes se tato možnost už nezdá být vyloučena. Političtí analytisté si už dříve všimli toho, že kanadští voliči se odklánějí od dvou tradičních politických stran, a že stále roste popularita kanadských „demokratických socialistů“; proto mluví někdy o „hluboké změně“, ke které došlo v dosavadních politických názorech mnohých Kanadčanů. Protože však na druhé straně v Kanadě v posledních letech nedošlo k žádné význačné národní události, vykládají tuto změnu tím, že kanadští voliči se jednak cítí zklamáni jak liberály tak i konsevativci a pak začínají mít větší úctu k charismatickému předsedovi socialistické strany Edwardu Broadbentovi.

Až doposud měli kanadští socialisté jen nepatrný vliv na politický vývoj své země. Spíše se považovali pouze za jakési „mravní svědomí“ parlamentu svými požadavky sociálních programů, ekonomického plánování a čistoty přírodního prostředí. Jinak však má tato strana ve svém programu různé věci, které by se určitě nelíbily Spojeným státům: vystoupení Kanady z NATO, vytvoření v polárních krajích zóny, prosté nukleárních zbraní, zákaz americkým lodím proplovat kanadskými vodami vezou-li nukleární zbraně, či mají-li nukleární pohon. V této poslední věci se kanadští socialisté zřejmě inspirovali politikou novozélandských socialistů, která vedla ke zrušení smlouvy o vzájemné obraně mezi USA a Novým Zélandem. Strana NDP dále požaduje přímé sankce vůči Jižní Africe a oficiální uznání Kanadou teroristů Afrického národního kongresu. Navíc ještě nesouhlasí s US politikou ve Střední Americe a spíše přijímá mírový návrh čtyř zemí skupiny Contadora, který Spojené státy považují za nedostačující. Minulé jaro pak NDP nebyla příznivá návštěvě presidenta Reagana v Kanadě. - Svět kanadských podnikatelů, zejména v oboru průmyslu, je rovněž poněkud znepokojen vzrůstem popularity strany NDP a obává se „příšery socialismu“. Velkým kanadským společenstvem je podezřelé už to, že NDP od nich nepřijímá žádné peníze na své politické účely. Kromě toho je v úzkém spojení s organizovaným dělnictvem a je nepříznivá vůči vyjednávání Kanady se Spojenými státy o zavedení svobodného obchodu mezi

(Pokračování na str. 12)

VÁCLAV SVATOPLUK ŠTULC, vyšehradský probošt
(* 20. XII. 1814 v Kladně; † 9. VIII. 1887 na Vyšehradě)

PRÁVĚ PŘED STO LETY ZEMŘEL VÁCLAV SVATOPLUK ŠTULC

Snad nikde jinde ve světě se člověku nezdá čas tak rychle ubíhat do minulosti, jako tomu je v moderních USA, a zároveň si při tom uvědomovat, že sto let je jen kapkou do moře lidských dějin. Při tom dnes technický a vědecký pokrok uhání rychlostí, podobné vesmírovým raketám, ale člověk sám se mravně a charakterově zlepšuje jen hlemýždím krokem; někdy se chce zdát, že se dokonce vrací i zpět do dob barbarských, a určitě se mu nějak krátí paměť, protože velmi snadno a lehce zapomíná, co dobrého a hodnotného vykonali pro něho jeho vlastní rodiče, učitelé a vychovatelé. Tím spíše často ani neví, jak se dovedli obětovat pro rodinu, národ, vlast, církev a pro všeobecný kulturní i hmotný pokrok generace dřívější.

Tak, kdo si z nás třeba dnes

vzpomene na pokorného, vzdělaného českého kněze a horoucího vlastence, jakým byl Václav Svatoopluk Štulc? Letošního 9. srpna uplynulo právě sto let od jeho smrti.

Narodil se 20. prosince r. 1814 v Kladně, jehož tehdejší obyvatelé ani nemohli tušit v jak důležité průmyslové město Čech se za sto let promění jen pro přítomnost černého uhlí v podzemí jeho celkého okolí.

Z tehdejšího - ne ještě černého Kladna - poslal pan farář mladého, chudého Václava do Prahy na studie, kde se živil jako choralista. Po maturitě vstoupil do semináře, stal se knězem, a od bouřlivého roku 1848 byl profesorem náboženství na pražském Akademickém gymnasiu. Tři roky před tím už začal psát pro mládež veršovaný cestopis „Pomněnky na cestách

(Pokračování na str. 12)

Sloupek informací

o staronovém imperialistickém úsilí Moskvy pronikat do všech světadílů s glasností i bez glasnosti, a o dalších důkazech Castrovy role při pronikání sovětského vlivu do zemí Střední a Jižní Ameriky.

SSSR chce „sjednotit a osvobodit“ Belučistán.

Sovětský svaz vede také tajnou válku proti Pakistánu. Protože Pakistán přijal na své území 3 miliony uprchlíků z Afghánistánu a poskytuje základny a zbraně afghánským bojovníkům za svobodu mujaheddin proti sovětským okupantům, afghánští teroristé, vycvičení pod dohledem sovětských poradců, nejdříve podnikali různé teroristické akce proti základnám a skupinám afghánských bojovníků za svobodu na pohraničním území Pakistánu. Potom se však bombové atentáty a vraždy rozšířily na území, kde nejsou žádné afghánští uprchlíci ani tam neexistují žádné základny afghánských guerilů. Letos v polovině července například auto plné třaskavin vybuchlo v obchodním středě města Karáči, při čemž bylo zabito přes 80 lidí; ministerský předseda Pakistánu hned přičetl zodpovědnost za tento teroristický čin pro-sovětskému režimu v Kábulu. Pakistánské au-

tority si už uvědomily, že cílem těchto teroristických činů je destabilizovat pakistánskou vládu i celou společnost a později dosáhnout balkanizaci neboli rozdělení Pakistánu. Sověti však v pozadí usilují hlavně o „osvobození“ území Belučistánu, jehož hlavní část leží v Pakistánu, a které sahá také do sousedních zemí Iránu a Afghánistánu. Kdyby se Sovětům podařilo uskutečnit „osvobození“ Belučistánu, a kdyby se tento pak stal sovětským satelitem, Sověti by tím dosáhli splnění dávných tužeb už carského Ruska: dospět v Asii na jihu k moři, které nikdy nezamrzá, a zbudovat si tam přístav na strategickém místě hned u vchodu do Perského zálivu.

□ **V mongolském Ulan Batoru dal Gorbačov místní vládě jasně na vědomí, že si i nadále musí chodit pro všechna povolení do Moskvy.**

Letos v dubnu SSSR hlučně

rozhlásil na Západě i v Asii své rozhodnutí, odvolat část vojenských sil, přítomných v jeho asijské satelitní zemi Mongolsku. Tímto prý chtěl splnit slib, který generální tajemník komunistické strany SSSR Michail Gorbačov učinil už v červenci 1985 ve své řeči ve Vladivostoku. Pak se však nedávno zjistilo, že v Mongolsku Sověti provedli stejný trik jako v Afghánistánu, odkud podle Gorbačova tvrzení také měla odejít část sovětské okupační armády „na důkaz sovětské dobré vůle“. Ve skutečnosti však šlo pouze o vystřídání vojáků a o odvolání těch jednotek, které tam už nebyly potřebné. Tak také v Mongolsku byly některé jednotky sovětské armády pouze vystřídány jinými, čerstvými, a jedna motorisovaná divize byla přemístěna za hranice SSSR na svou novou základnu v Irkutsku, kde leží hlavní stan Transbajkalského vojenského distriktu. Město Irkutsk je však spojeno s hlavním městem Mongolska odbočkou transsibiřské železnice; podle západních vojenských odborníků sovětské armádní sbory mohou být z Irkutsku dopraveny do Ulan Batoru a do Mongolska v době pouhých 48 hodin.

□ **Castrovi agenti už připravují revoluci na ostrově Portoriko.**

Castrovi agenti jsou činní také na ostrově Portoriko. Portorikánští teroristé „Macheteros“, vytrénovaní v táborech na Kubě a v Nikaragvě, usilují o obdržení samostatnosti svého ostrova od USA. Proto tam různými teroristickými akcemi chtějí připravit revoluci. Čeká se, že v nepříliš vzdálené budoucnosti tam zorganizují vlnu násilí, jichž terčem budou US vojenské objekty v Portoriku, US vojenský personál a US tajná policie FBI. Macheteros, rekrutovaní Castrovy agenti mezi Portorikánci a emigranty ze San Domingo i z USA, jsou podrobeni intenzivnímu trénování v užívání zbraní a výbušnin, v taktikách infiltrace i ve vedení psychologické války. Potřebné finanční prostředky si získávají

LAKE VILLA - VACANT 6.83 ACRES
Partially wooded in very desirable 1 acre zone residential area, halfway to Chicago and Milwaukee, situated between two springfed lakes with lake rights to both; only few minutes to xprwy; N of Hwy 132 E of Hwy 83
\$95,000 call Libby Moudry
☎ (312) 381-0500
Co. Name: R. Starck & Co.

přepadáváním bank a jinými zločinnými akcemi. V roce 1983 například v Hartford, Conn., přepadením obrněného převozního pokladního auta společnosti Wells Fargo & Co. ukořistili 7.2 milionu dolarů, z čehož pak většina byla přepravena na Kubu. Tito teroristé mají na svědomí řadu násilných incidentů, k nimž v Portoriku došlo v posledních letech. V lednu 1981 na letišti národní gardy v San José zničili devět stíhaček A4-D Corsair, čímž způsobili škodu 45 milionů dolarů. Policii FBI se podařilo vypátrat některé jejich skrýše v soukromých domech, kde byly nalezeny zbraně, seznamy policistů a význačných Portorikánců; podle nalezených dokumentů se zjistilo, že se jim podařilo infiltrovat prakticky všechny vládní úřady v Portoriku. Vrchní dohled na jejich trénování má „Department Ameriky“ na ústředí komunistické strany Kuby v Havaně. Pod korouhví Macheteros operují ještě některé jiné menší teroristické skupiny, jako jsou například „Organizace dobrovolníků pro portorikánskou revoluci.“ Policie FBI se domnívá, že vrchním vůdcem Macheteros na ostrově Portoriko je právník Jorge Farinacci, i když to hlasitě popírá. Farinacci se jako právní zástupce pracovní unie zaměstnanců hotelu „Dupont Plaza“ v San Juan zúčastnil jednání unie se správou hotelu před požárem, který tam vypukl 31. prosince 1986, při kterém zahynulo 95 lidí. Bylo velké podezření, že Farinacci měl účast na založení tohoto požáru, avšak policie mu to nebyla schopná dokázat.

□ **Na pokyn Moskvy vyvází marxistickou revoluci už i nikaražský diktátor Ortega.**

Nikaražský diktátor Daniel Ortega pohrozil, že poskytne zbraně teroristickým organizacím v Portoriku v případě, že USA poskytnou vojenskou pomoc nikaražským guerilům. U příležitosti osmého výročí převzetí sandinisty vládní moci v Nikaragvě, Ortega, kterého doprovázel Oliver Tambo, vůdce jihoafrického černošského Afrického národního kongresu, prohlásil 19. července před shromážděným davem v Managvě, že po vzoru kubánského Fidela Castra může také on poskytovat zbraně revolucionářům a teroristům v Haiti, v Čile a v Portoriku. Američtí specialisté v boji proti terorismu odhalili, že existují vážné důkazy o tom, jak sandinistický režim už poskytuje zbraně a výcvik kolumbijským teroristům hnutí M-19, kteří v listopadu 1985 přepadli v Bogotě budovu nejvyššího soudu. Také prý poskytuje zbraně a výcvik koalici teroristů „Americas Battalion“ operující v Kolumbii a v Ekvadoru; mimoto už poskytl trénovací základnu pro více než 100 mladých guerilů, rekrutovaných komunistickými agenty v Dominikánské republice. US bezpečnostní orgány jsou také znepokojeny tím, že krátce přede dnem sandinistického výročí místopresident Nikaragvy Sergio Ramirez Mercado navštívil v Tripoli libyjského vládcu Moammara Gadhafiho.

HLAS NÁRODA

(VOICE OF THE NATION)

(USPS 291-62000)

Týdeník, věnovaný zájmům amerických Čechů, čs. exilu a potřebám našich drahých doma
BOHU, CÍRKVI, NÁRODU

VYDÁVÁ KAŽDOU SOBOTU:
„VELEHRAD“, ČESKOAMERICKÉ KULTURNÍ STŘEDISKO
PUBLISHED EVERY SATURDAY BY:
CZECH-AMERICAN HERITAGE CENTER, INC.
2657-59 S. LAWDALE AVE. CHICAGO IL. 60623
Telefon: 762-2044

EDITOR - ŘÍDÍ: Father VOJTĚCH VÍT, O.S.B.
s redakčním kruhem
POSTMASTER: Send address changes to:
HLAS NÁRODA, 2657-59 S. Lawndale Ave. Chicago, IL. 60623

SECOND CLASS POSTAGE PAID AT CHICAGO, IL.

Subscription prices: Roční předplatné:

BY MAIL: In US per year \$30

To Canada per year US \$33

Overseas per year \$35

BY AIR MAIL: \$30 + AIR STAMPS

Právní poradce a zástupce: Henry T. SYNEK

111 West Washington Str. Suite 1360, Chicago, IL. 60602
(312) 263-6060

Redakce si vyhrazuje právo zaslané články a dopisy zkrátit, aniž by tím byl změněn jejich původní obsah.

August 29, 1987 — Vol. XII. No. 34.

Ondrus & Son

Zhotovujeme přikrývky (deky) i polštáře z přineseného perí;
hotové povlaky na deky ve všech velikostech.
Máme největší výběr záclon (draperií) do kuchyně, pokojů a ložnic;
soubory do kuchyně, pokojů, ložnic a koupelen;
sklad hotových prošivaných dek a polštářů z husího prachového perí a dacronu.
Velký výběr bed-spreads a draperií téže barvy.

Navštivte nás!

Rádi poradíme a odborně obslužíme česky či anglicky.

Máme 52-letou zkušenost a stejně dlouhou dobu sloužíme svým krajanům jen kvalitním zbožím.

Těšíme se na vás!

Ondrus & Son

6533 WEST CERMAK RD., BERWYN ILL. 60402
GU 4-1700

Hned naproti obchodu p. F. Pancnera

OPRAVA TISKOVÉ CHYBY

V referátu uveřejněném v Hlasu národa v čís. 27. a 28. ze 4. a 11. července t.r. o konferenci o T. G. Masarykovi, pořádané v květnu t.r. na University of Chicago bylo chybně uvedeno, že k uspořádání konference finančně pomohla Rada žen svobodného Československa. Chybně je tu uveden název organizace. Velmi nápomocná totiž byla Československá ženská národní rada v exilu, která je naší krajanské obci v oblasti Chicaga dobře známá svou charitativní činností a oblíbenými vánočními bazary. Referát o konferenci jsme převzali z květnového čísla Českého Slova. **Redakce**

T.B.Hlubuček:

„Zdařilé zakončení letošního kursu české školy“

Pětitydenní kurs české školy, která byla v Cedar Rapids založena roku 1870 a od té doby nepřetržitě pokračovala ve svém výchovném poslání, byla zakončena zmrzlinovým večírkem a zpěvním programem ve společenském sále Husova presbyteriánského kostela za velmi dobré návštěvy rodičů a přátel české školy. Program českých lidových písní, rozdělený ve skupiny, byl řízen třemi učitelkami. Předcházel mu projev předsedy Sdružení českých spolků Edwarda R. Kuby. Návštěvě tohoto programu se zmrzlinovým dýchánkem prospělo nemalou měrou typické letní počasí, horko s teplotou přes osmdesát stupňů. V takové dny zmrzlina je oblíbenou americkou pochotkou. Zdařilý program znovu potvrzuje úsilí Sdružení českých spolků, udržet zájem o českou školu co možná nejdéle.

Dnes americká vláda zdůrazňuje důležitost znalostí cizích jazyků, tak i naše česká řeč má své důležité místo a poslání v tomto historickém úsilí otevřít USA celému světu i jazykově. Záleží ovšem na našich krajanech, aby se o to dle možností postarali. Přitom nesmíme zapomenout na důležitost českého tisku. Předplácením svého oblíbeného časopisu - v našem případě Hlasu národa - přinášíme český jazyk do rodin hlavně s dětmi. Při tom vděčně vzpomínáme na naše babičky a dědečky, kteří měli zvláštní zásluhu na tom, že jejich vnuci hned od útlého dětství slyšeli českou řeč a s touto základní znalostí se zapisovali do české letní školy, kde bylo v jejich vyučování pokračováno.

**Signatář „Charty 77“
Otec Josef Zvěřina
50 let knězem**

Abychom si připomněli 50. leté kněžské jubileum Josefa Zvěřiny (7.7.87) otiskujeme s vděčností k němu - z knihy „Odvaha být církví“ vydanou edicí Opus bonum v roce 1983 - jeho vlastní úvahu o tom,

**CO KNĚZ NENÍ
A ČÍM MÁ BÝT**

Není jemnostpánem, milostpánem, důstojným pánem, velebníčkem; má být mužem, mužem pravdy, mužem modlitby, mužem ducha.

Není pohřebním zřízcem; má být svědkem živého Boha. Není

placeným funkcionářem a církevním úředníkem; má být dělníkem Božích cest, pomocníkem víry a milosti, naděje a vytrvalosti. Není

pochybnou existencí, smutnou životní troskou;

má být osobností, která má odvahu jít proti frázím a heslům doby za poznáním smyslu života, osobností, která dala v sázku celý život za jedinou věc jedinečně hodnou takové volby. Není

poskokem a příručím žádného pána;

má být sluhou jedinečně Boha a lidským bratřím ze svého svobodného rozhodnutí a v odpověď na Boží výzvu. Není

sociálním pracovníkem a nějakým společenským činitelem;

má být otcem a bratrem, přítelem a kamarádem lidským, bláznem pro Krista, i když pod jeho křížem klesá. Není

bezhraničný a neomylný, vševedoucí a všemohoucí;

ale je to člověk podrobený slabosti, aby rozuměl svým bratřím a nemyslil o sobě víc, než mu čest a pravda dovoluje.

Miroslav Konvička,
exil, nakladatelství
12726 Archwood St.
North Hollywood, CA 91606
*Frant. Moravec: Špion,
jemuž nevěřili - opět vyšlo.
Tuto a všechny jiné knihy
u nás k dostání.*

**Pravidelné české bohoslužby
jsou každou sobotu v 6:15 hod. večer
v kostele Panny Marie Svatohorské
v Cicero, Ill.-2414, S. 61st. Ave.**

**Výroční piknik
čs. exulantů**

Sdružení československých exulantů v Chicagu pořádá tradiční piknik v neděli 13. září 1987 v National Grove č. 4 na 27 ulici a Desplaines Ave. v N. Riverside.

Po celé odpoledne bude vyhrávat populární hudba „Concertina Club“ jak k tanci tak i k poslechu. Zahrají vám všechny ty vaše známé české i slovenské, národní i populární písně a tu vaši nejmilejší si můžete dát zahrát a s nimi i zazpívat.

Piknik bude dobře zásoben tradičními dobrotami, které jsou vždy na „Pikniku exulantů“ tak vyhledávány. Jsou to pravé české jaternice, pověstné bramboráky, moravské klobásy a debrecinky, dále švestkové koláče a jiné domácí pečivo ke kávě.

Výlet exulantů je velkou společenskou událostí na které nesmíte chybět. Přijďte prožít příjemné nedělní odpoledne v kruhu vašich přátel a známých. Těšíme se na vaši návštěvu.

Výbor Sdružení čs. exulantů

48. MORAVSKÝ DEN

Ústředna moravských spolků a Národopisný kroužek ústředny pořádají

**48. MORAVSKÝ DEN
v neděli 27. září 1987**

v Union Hall, Joliet Rd. a La Grage Rd. v Countryside, IL.

Již řadu týdnů připravuje Národopisný kroužek velmi hodnotný program zvyků, zpěvů a tanců z minulých dnů moravské vesnice. Bude to opět velká národopisná slavnost, na kterou se chystá řada návštěvníků i ze vzdálených míst USA a Kanady a připravují autobusové zájezdy.

Bohatý program bude doprovázet populární „Veselá kapela“ za řízení George Píchy, která bude vyhrávat i po programu k tanci i poslechu. Moravský den bude zahájen již v 10 hod. dopoledne českou mší sv., kterou bude sloužit Msgr. Esterka spolu s dp. V. Vitem, O.S.B.

V sobotu 26. září večer bude večírek na uvítání hostů v American Legion Hal v Cicero, IL.

Zaznamenejte si již dnes toto datum a nezapomeňte navštívit 48. Moravský den, v neděli 27. září 1987.

J.R.

**Pozvání na naši
tradiční Mariánskou
pout' na Holy Hill!**

Milí přátelé,

zveme srdečně Vás, Vaše přátele a známé na naši tradiční pout' na Svatý kopeček do Wisconsinu.

Na naše holy-hillské putování jedeme letos v neděli 20. září. V 7:00 hodin ráno vyjždíme pohodlným autobusem od Čihák World Travel, Inc. - 2302 W. Čermákova třída. Bus pro zájemce z Chicaga zastaví ještě v 7:15 u Česko - amerického kulturního střediska Velehradu (2657-59 So. Lawndale Ave.), odkud jedeme již přímo na Holy Hill.

Mše svatá s českým kázáním a zpěvem bude v 11:00 A.M. Po obědě budeme mít pobožnost Křížové cesty v přilehlém lese - (v případě deštivého počasí v dolním kostele) - a před odjezdem svátostné požehnání v horním kostele. Předě mši svatou je možnost sv. zpovědi.

Z Holy Hill se budeme vracet v 5:30 P.M. autobus zastaví jen na zastávkách, z kterých vyjžděl - to znamená: Čihákova cestovní kancelář v Berwynu a Česko - americké kulturní středisko Velehrad v Chicagu.

Cena cestovného je \$22.00 na osobu. Šeky a Money Orders vystavte laskavě na Čihák World Travel, Inc. v jejichž kanceláři se na zájezd závazně přihlaste. Cestovné je nutné zaplatit celé předem. V případě odřeknutí cesty se cestovné nevrací. Neodkládejte a nenechávejte své přihlášení na poslední chvíli. Zastavte se u

Čiháků co nejdříve! Zvláště v letošním Mariánském roce budeme putovat na wisconsinický Sv. kopeček, který se stal našim srdcím blízký, abychom prosili Pannu Marii o zdraví a požehnání pro své rodiny zde a za ochranu a odvahu našich drahých doma.

Letos jedeme prosit Pannu Marii rovněž za přimluvu o brzké svatořeční blahoslavené Anežky české, dcery Přemysla Otakara I., zakladatelky kláštera klarisek u sv. Františka v Praze a řádu českých křížovníků.

U příležitosti 200. letého výročí prohlášení americké ústavy budeme též Bohu vděčně děkovat, že po opuštění našeho rodného domova, ovládaného bezbožeckým komunistickým režimem, nám bylo dopřáno usadit se ve svobodné, demokratické Americe, kde jsme si mohli založit nové domovy. Samozřejmě, že budeme vyprošovat této naší nové vlasti v těchto vážných dobách ochranu a uchování svobody do její šťastné budoucnosti.

Zveme na pout' na Svatý kopeček rovněž všechny, kteří vždy s námi věrně „putují ve svých autech“, ať z Chicaga a jeho okolí, anebo z Milwaukee, Kenoshy, Racine, Philips a z Cudahy. Buďte tak hodni a rekněte o naší pouti svým známým a rozšířte zájem o ni ve svém okolí.

Děkujeme za porozumění. Těšíme se s Vámi se všemi na společné letošní putování na Holy Hill do Wisconsinu.

Za Klub Domov z NSČK
Otec Vojtěch Vít, O.S.B.
duchovní rádce

MINARIK'S BAKERY

Možno objednat telefonem: laskavá a rychlá obsluha česky i anglicky

FINEST CZECH PASTRIES AND COOKIES WE SPECIALIZE IN PARTY AND WEDDING CAKES

- Všechny pekařské a cukrářské výrobky
- Evropské speciality
- „Special Homemade“ cukrovi
- Velmi chutné máslové housky a štrůdl

5832 W. Cermak Rd, Cicero, Ill. 60650
OLympic 2-2854

Do New Yorku a okolí

S & M PORK STORE

**Evropské a zvláště československé
uzenářské speciality
Prvotřídní maso všech druhů
masné výrobky -
i dle Vašeho přání**

Josef Skrkon 35-10 Ditmars Blvd.
☎ (718) 278-8468 Astoria, L.I. City, N.Y. 11105

DOBA "BĚHEM ROKU"

22. NEDĚLE "BĚHEM ROKU"

VSTUPNÍ MODLITBA: Bože, v tobě je plnost všeho dobra. — Vtěpuj do našich srdcí lásku k svému jménu — a rozmnož naši oddanost k tobě: — At' v nás trvá — a pod tvou otčovskou ochranou roste všechno dobré. — Skrze tvého Syna Ježíše Krista, našeho Pána a Boha, který s tebou v jednotě Ducha svatého žije a kraluje po všechny věky věků.

1. ČTENÍ Z KNIHY PROROKA JEREMIÁŠE (Jer 20, 7-9)

Svedl jsi mě, Hospodine, a dal jsem se s tebou svést; byl jsi silnější než já, přemohls mě! Celý den jsem na posměch, všichni se mně vysmívají. Kdykoli mluvím, křičím, ohlašuji násilí a zrušení: Hospodinovo slovo stalo se mi na pohanu, na posměch po celý den.

Řekl jsem si: "Nebudu se již o něho starat, nebudu již mluvit jeho jménem." Tu se stalo (Hospodinovo slovo) v mém nitru hořícím ohněm, zavřeným v mých kostech: snažil jsem se je snést, ale nebylo to možno.

2. ČTENÍ Z LISTU SVATÉHO APOŠTOLA PAVLA ŘÍMANŮM (Řím 12, 1-2)

Pro všechny projevy Božího milosrdenství vás, bratři, vybízím: Přinášejte sami sebe v obět' živou, svatou a Bohu milou! To at' je vaše duchovní bohoslužba.

A nenapodobujte už příklady tohoto světa, nýbrž přeměňujte se obnovováním mysli, abyste tak dovedli rozpoznat, co je vůle Boží, totiž co je dobře, co je bohublé a co je dokonalé.

SLOVA SVATÉHO EVANGELIA PODLE MATOUŠE (Mt 16, 21-27)

Ježíš začal ukazovat svým učedníkům, že musí jít do Jeruzaléma a mnoho trpět od starších, velekněží a zákoníků, být zabit a třetího dne vzkříšen.

Petr si ho vzal stranou a začal ho kárat: "Bud' toho uchráněn, Pane, to se ti nikdy nestane!"

Ale on se obrátil a řekl Petrovi: "Jdi z cesty, satane, dozadu za mne! Jsi mi kamenem úrazu, protože tvé smýšlení není z Boha, ale z člověka!"

Tehdy Ježíš řekl svým učedníkům: "Kdo chce přijít za mnou, zapři sám sebe, vezmi svůj kříž a následuj mne. Neboť kdo by chtěl zachránit svůj život, ten o něj přijde; kdo však ztratí svůj život pro mne, nalezne jej. A jaký prospěch bude mít člověk, získá-li celý svět, ale svůj život ztratí? A za co získá člověk svůj život zpět?"

Syn člověka přijde v slávě svého Otce se svatými anděly, a tehdy odplatí každému podle jeho jednání."

P. Adalbert M. Zuna:

XXII. NEDĚLE „BĚHEM ROKU“

30. srpna 1987

I. Čtení (Jeremiáš 20, 7-9):

Druhý z „velkých proroků“ Starého zákona po Isajášovi je Jeremiáš. z jehož knihy je dnešní čtení, protože je přesnou předpovědí toho, o čem mluví Kristus najednou v evangeliu: o svém budoucím utrpení. Prorok Jeremiáš je náznakem trpícího Krista. Ne tak svými slovy, jako svým životem. Snad více než ostatní proroci, Jeremiáš měl nevděčný úkol, poznamenaný neustálým pokořováním vůdců lidu, dokonce i fyzickým trýzněním. Tradice praví, že zemřel násilnou smrtí ve svém exilu v Egyptě z rukou svých soukmenovců.

Dnešní text je „výkřikem jeho srdce“. Jeremiáš mluví s Bohem jakoby mluvil se svým přítelem. Je to stížnost v níž vyjadřuje hluboký bol, který plnil jeho duši a který - po lidsku řečeno - již nechtěl dále nést. Avšak nakonec si přiznává, že musí zůstat dále věren Hospodinu a setrvat v poslání, jež mu bylo určeno. Prorok si chce jen „postěžovat Hospodinu“, ale svými slovy vyjadřuje všechnu tragedii svého nevděčného poslání.

Jeruzalémská vláda se zapletla do politiky nepřátelské Babylonu a nakloněné Egyptu. Měli zato, že v tom je jejich záchrana. Bůh chtěl, aby zůstali věrni jen Jeho zákonu a že On sám je ochráněním od záhuby! To bylo obsahem nevděčného poslání Jeremiášova, které vůdcům Izraele stále připomínal. Protože jeho předpovědi se dosud nesplnily, sklízeli u svých nepřátel neustálý výsměch. On však nepochyboval, že Bůh svůj příslib splní. Těžce proto nesl nedůvěru svého lidu. Byl hluboce citový člověk a jeho varovná slova byla jen výrazem jeho velké lásky k vlastnímu národu. Dožil se pádu Jeruzaléma a byl svědkem toho, že ani zkáza Jeruzaléma, ani

vyhnanství nepřivedly jeho lid k žádnému pokání. Jeremiáš je tak předobrazem trpícího Krista, nepochopeného a odsouzeného vlastním národem. Je to tragedie velkých lidí, hlavně však duší zcela oddaných Bohu, které se i dnes podílejí na utrpení Kristově. Naším úkolem není ale zrovna prožívat totéž, co prožil Jeremiáš, který musel pít z hořkého kalicha pokořování a utrpení až do konce svého života. Všichni však máme podíl na utrpení církve, která musí vždy počítat s odporem i s pronásledováním až do konce světa. Je však na nás, abychom napodobovali věrnost proroka Jeremiáše, který při všech zklamáních v sobě cítil nesmírnou sílu Boží, která jej vždy znovu posílila a učinila schopným vytrvat ve věrnosti Bohu a v konání svého úkolu.

II. Čtení (List sv. Pavla k Římanům 12, 1-2):

Svatý Pavel spěje k závěru své poučné dogmatické části listu. Co bylo jeho hlavním tématem už víme. Nesmírnost Boží dobroty a milosti a zároveň nekonalá důstojnost křesťanského povolání: být v Kristu posvěcen a povolán k novému životu! Křesť je - dle sv. Pavla - symbolem tohoto nového zrození, ale zároveň i začátkem a zdrojem duchovního života v nás.

Bůh učinil vše pro naši důstojnost synů a dcer Božích a dal nám do srdce zárodek nového života. Bůh učinil vše co mohl. Je tu však i podíl člověka. Když sv. Pavel mluvil o díle Ducha sv. v našich srdcích, připomenul všem svým následovníkům, že musejí žít podle Ducha sv., aby byli skutečnými, živými úděly Kristova království. Dnešní úryvek Pavlova dopisu je jakýsi výkřik srdce apoštola, který znal velikost Boží lásky, a proto tím více byl pln úzkosti, aby ti, kdo již přijali tento Boží dar, se nikdy nezpronevěřili svému křesťanskému povolání. Neměl na zřeteli i nás, kteří máme podíl na nesmírné Boží milosti, a kteří někdy zapomínáme na velikost svého povolání a můžeme se

znovu zpronevěřit závazkům křesťanského života? Býti vlastní, jednat nekřesťansky a Boží důstojnost v sobě zadusit. Slyšme proto v jeho slovech slova církve, která nad námi bdí, nás zapřísahá, abychom v sobě Krista nikdy nezapřeli, nezpronevěřili se své důstojnosti a neměnným závazkům křesťanského života.

Evangelium (Matouš 16, 21-27):

Petr byl před několika dny Spasitelem prohlášen za nejvěrnějšího apoštola a budoucí základ církve na zemi. Přesto však měl stále ještě jen lidské hledisko na Mesiáše. Ve svém nadšení pro Spasitele, kterého rozpoznal v obyčejném tesaři Ježíši z Nazareta a řekl mu, že jedině On má slova věčného života, představoval si Boží království přesto ještě stále jen „po svém“. Domýšlel se, že již všemu rozumí, a vůbec jej nenapadlo, že Bůh má s Ježíšem jiný záměr, má-li všechny lidi osvobodit od otročení zlu a tak je spasit. Petr se zapomněl podrobovat vůli Boží a pokorně přjmout to, co Spasitel označoval za jistou cestu k věčnému životu. Petr svou upřímností a láskou dospěl sice už k jistému hlubšímu poznání svého božského Mistra a cesty k spasení zachováváním lásky k Bohu a k bližnímu, kterou Ježíš hlásal, ale ani ve snu jej nemohlo napadnout, že ta láska se dokazuje utrpením a smrtí. To, co nyní slyšel, přesahovalo vše, co dosud věděl o Bohu a jak si představoval Boží království. Nemohl pochopit, že Mesiáš - dle víry všech té doby - vítězný vladař a nástupce na Davidově trůnu by měl zemřít potupnou smrtí na kříži o níž najednou Ježíš začal jasně mluvit. To bylo nad síly jeho rozumu a nad míru jeho víry v Božího Syna. Proto chtěl přimět svého Mistra, aby změnil svůj úmysl a již nikdy se nevrátil k podobným tvrzením. Odpověď Spasitelova je přísná, ale přitom poznamenaná velkou láskou k Petrovi. Petr nevěděl, oč prosil. Oč prosil bylo ve skutečnosti, aby celé lidstvo zůstalo ve hříchu a bylo dále vydáno na pospas satanovi, praotci lži a nikdy se z jeho vlivu nedostalo. Ve skutečnosti lidstvo bylo osvobozeno, a vstoupilo do Božího království už sice Kristovým narozením, ale v podivuhodném plánu Božím mělo být utrpení hlavním nástrojem spásy. Utrpení je proto stále připodobněním se Kristu a pramenem hojných milostí v církvi. Ve svých modlitbách prosme Pána, abychom rozuměli jeho slovům a vždy viděli v kříži nástroj spásy a zjevení jeho moci a lásky na zemi.

**Save, Invest
and Insure
Your Investments
Right Where You Bank!**

MidAmerica Federal
Savings and
Financial Services

Hugo Koranda
Chairman of the Board, Emeritus

Cicero
5900 W. Cermak
863-6700

4830 W. Cermak
656-1770

Riverside
40 E. Burlington
442-9700

Clarendon Hills
55th & Holmes
325-7300

LaGrange Park
1921 E. 31st St.
579-1400

Wheaton
250 E. Roosevelt
653-4800

Western Springs
40 W. 47th St.
246-8990

St. Charles
2600 E. Main St.
377-2100

Naperville
1001 S. Washington
420-1001

9 E. Ogden Ave.
420-8000

PRAGUE SAUSAGE & DELICATESSEN

- HOME MADE SAUSAGES
- FROZEN FOODS
- HICKORY SMOKED MEATS
- FRESH POULTRY
- ČERSTVÉ DOMÁCÍ UZENINY
- IMPORTOVANÉ LAHŮDKY

6312 WEST CERMAK ROAD
BERWYN, ILLINOIS 60402

☎ (312) 795-0250 Rádi vás obslouží a na vaši návštěvu se těší
MARY & STANLEY DYNIA

ROZHOVOR

s Dr. Karlem Skalickým,
profesorem Lateránské university

Pane profesore, vybrali jsme vás, abychom vám položili několik otázek, snad právě kvůli tomu, že jste mezi prvními profesory, kteří mají s námi co do činění hned v prvním roce našich studií na Lateránské universitě. Pokud to tedy není pro vás nepřijemná otázka, chtěl bych se zeptat na motivy a podrobnosti vašeho odchodu.

K odchodu mne přimělo rozhodnutí stát se knězem, či přesněji řečeno, rozhodnutí dát se cele do rukou Božích a nechat se jím vést. Samozřejmě že toto rozhodnutí bylo výsledkem vnitřního přerodu, jemuž se dnes říká „existenciální krize“. Způsobilo ji několik okolností. Jedna z nich bylo osobní setkání s mužem, který mi začal hovořit o kněžském povolání a půjčil mi Následování Krista. K tomu setkání s ním došlo na velikonoční sobotu roku 1955 a během roku uzrálo ve mně rozhodnutí jít za hlasem Božím, takže v pátek v noci z 15. na 16. června 1956 jsme se - já a tento můj nový přítel - proštípali třemi barierami ostnatého drátu, přebrodivili Malší a šťastně se dostali do Rakouska. To byl můj exodus. Boží vedení v něm bylo cítit. Pravda, nedošlo při tom k žádnému do očí bijícímu zázraku, ale veškerá ta úžasná shoda tolika „náhodných“, okolností, která z naprosté nepravděpodobnosti učinila nakonec skutečnost, to samo už bylo něco jako zázrak.

A jaký byl váš osud od chvíle odchodu z Čech do dneška?

První městečko, kam jsme dorazili, se jmenovalo Freistadt. Symbolické, není-liž pravda! Odtud jsme se dostali do Linze a ještě týž den do Vídně, kde jsme se přihlásili na policii. Tu noc ze soboty na neděli jsme strávili ve vězení. Nějaký čas jsem pobyl v premonstrátském klášteře v Gerasu a odtud jsem pak odejel do Říma, když mi představení československé koleje Nepomucenum oznámili, že jsem přijat jako seminarista. Začal jsem tedy studovat jako všichni z Nepomucena na Lateránské universitě. Po vysvěcení na kněze jsem pak začal duchovní službu v Římě jako asistent mládeže v Oratoriu svatého Petra, jež stávalo tam, kde se dnes tyčí audienční síň Pavla VI. Tam jsem byl neustále v prostředí italské mládeže, téměř každodenně jsem vyučoval katechismus, takže jsem se při tom dost dobře naučil italsky. A jelikož Oratorium svatého Petra na vatikánské

půdě ve stínu Svatého Oficia (dnešní kongregace pro učení víry), dostal jsem se též jako „asignator locorum“, což by se mohlo přeložit asi jako uvaděč, na Druhý vatikánský koncil, který jsem tak mohl během čtvrtého koncilního období sledovat tak říkajíc „zevnitř“. Tam jsem též blíž poznal svého biskupa, kardinála Berana, který byl v roce 1965 vypovězen z vlasti a přišel do Říma. A tak vlivem několika různých okolností se stalo, že kardinál Beran si mne vyžádal z Oratoria za svého druhého sekretáře. Prvním byl mons. Škarvada, nynější biskup pro Čechy žijící v emigraci. Počátkem roku 1966 jsem tedy začal sekretářovat u pana kardinála a zároveň, na popud mons. Karla Vrány, jsem převzal i redigování časopisu Studie a začátkem února téhož roku i obhájil doktorskou thési na Lateránské universitě, kterou jsem naspal během oněch tří let, co jsem pracoval mezi mládeží v Oratoriu. U kardinála Berana jsem pak zůstal až do jeho smrti, která ukončila jeho utrpení 17. května 1969. V této době jsem však už začal vyučovat na Lateránské universitě. Počátkem roku 1970 jsem začal též kaplanovat u bratří Maristů a kromě toho se též starat jako misionář českých uprchlíků v Itálii o naše krajany. Časem však universitní povinnosti narostly do té míry, že jsem misionářskou činnost musel v roce 1979 složit. Kromě vyučování na universitě však ještě „dělám“, spolu s Otcem Steinerem a známým literárním kritikem Antonínem Kratochvílem, časopis Studie.

Do roku 1969 jste byl sekretářem kardinála Berana. Mohl byste o tom něco říci?

Žít blízkostí kardinála Berana a být jeho spolupracovníkem byla záležitost nanejvýš poučná, a to i přes to, že tenkrát byl náš pan kardinál, viděno z hlediska oficiálních funkcí, v Římě jen jakýmsi kardinálem „na vejminku“. Pan kardinál však byl pořád činný. Díky jemu vzniklo české náboženské středisko Velehrad, které umožnilo rozhojnit činnost již existující Křesťanské akademii; díky jemu i česká duchovní služba v zahraničí se začala lépe koordinovat a díky jemu i Studie začaly vycházet tiskem, neboť doposavad byly jen cyklostylovány; díky jemu jsem přišel do styku s tolika lidmi a dostal se na místa, kam bych se byl jinak asi sotva kdy dostal, jako například na Maltu. Ale to nejvýznamnější bylo žít v jeho blízkosti a smět pozorovat jeho jednoduchost, pokoru, zbožnost a když se naskytla příležitost k

důvěrnějšímu rozhovoru, naslouchat jeho vzpomínkám.

Co pro vás znamenala doba Pražského jara? Jak jste se na ni díval z Říma?

Doba Pražského jara pro mne znamenala výzvu zajímat se o socialistické společenské zřízení a jeho ideologii jaksi zevnitř. Opět jsem si silně uvědomil, že žít si jako by všecko bylo v pořádku a jako by komunismu nebylo a přitom jen čekat „až to praskne“, jak se říkalo doma, nebo „až se budeme moct vrátit“, jak se říkávalo v exilu, že je nejen naprosto neodpovědné, ale též naprosto nerealistické. Jakoby bylo možné vymazat jakýmsi kouzelným proutkem těch dvacet třicet let komunismu a začít jakoby nic tam, kde v roce 1948 přestalo. Začal jsem tedy důkladněji studovat Marxe, Engelse, Lenina a vůbec marxismus ve všech jeho odstínech. Vždyť prvním předpokladem jakékoliv uvážené zaangažovanosti ve změně situace je především dobrá znalost situace samé a jejích kořenů.

Jak vás poznamenal exil? A je pro vás život v Římě pořád životem v exilu?

Exil mě poznamenal hluboce. Za to, co dnes jsem, vděčím především exilu. Exil je tvrdá a nebezpečná zkouška. Hraje se v ní o život. Ne snad vždycky o ten biologický, i když v mém případě šlo i o ten, ale především o vyvážený život psychický a duchovní. Ten je exilem ohrožen vždycky. Exil je totiž ztráta domova, vykořenění, vystavení se cizotě a nezajištěnosti. Exil je přetržení kontinuity lidské bytosti. Každý exulant má v sobě jakoby dvě osoby, tu před odchodem a tu po odchodu, a celý exulantský problém by se dal vyjádřit asi takto: jak mezi sebou smířit tyto dvě osoby? Často ta první, předexilová, vidí v té druhé, exilové, jen náhodného soupevníka, který se k ní bůhvíjak přitočil a který zase - jak doufá - zmizí, takže ho netřeba brát vážně. A tak člověk, v němž převládá předexilová osobnost, se chová stále jako uprchlík, žije se stále zabalenými kufry a pokud může, putuje z místa k místu, neboť dokud nebude zase doma, je lhostejno, kde zatím je. Uprchlíctví se mu stává jakýmsi druhem povolání, takže jeho stavovskou povinností je prchat. Této formě rozpolcenosti podléhají osoby se sklonem k idealismu, které snadno přehlížejí bezprostřední skutečnost, neberou ji vážně a tak žijí ve stavu trvalé prozatímnosti. Častěji se ovšem stává, že ta druhá exilová osoba vidí v té první, předexilové,

nepohodlnou přítěž, která se jí neustále plete pod nohy, otravuje jí svou nostalgií každou radost a znemožňuje jí začlenit se do nového prostředí tak, aby s ním splynula. Začne proto s předexilovou osobností zacházet jako s výstředním příbuzným: jelikož neumírá, musí se zavřít do nějakého útavu, kde by zůstal izolován a my se k němu mohli neznat. Takový člověk - a tak se chovají obvykle lidé realisticky založení - se snaží především zapomenout, svá předexilová léta pokud možno vymazat, okolnost místa svého narození a dospívání prohlásit za jakési nedopatření osudu a své nové bydliště a působiště prohlásit za to jediné skutečné a pravé skutečno. I to je ovšem marné počínání a stává se svému nositeli nezřídka zdrojem různých neuróz. U proroka Jeremiáše však můžeme pozorovat v čem by měla spočívat syntéza předexilové a exilové osobnosti. Exilový Izrael má zůstat i nadále věrný sám sobě, má zachovat kontinuitu s předexilovým Izraelem v tom, co v něm bylo Božího. Nesmí se sám sobě odcizit. Avšak témuž exilovému Izraeli Jeremiáš píše list, v němž exulantům připomíná povinnost kladného přičinlivého postoje k novému babylonskému prostředí. „Toto praví Hospodin... Stavějte domy a byďte v nich, vysazujte zahrady a jezte jejich plody... Usilujte o pokoj toho města do něhož jsem vás přestěhoval, modlete se za ně k Hospodinu“ (Jer 29,4-7). Usilovat o takovou syntézu, a to je ovšem úsilí nikoliv jen okamžiku, ale celého života, to je veliká škola a člověk se v ní mnohému naučí. Jde nakonec o to spojovat rozpojené, sjednocovat rozdílné, ztotožňovat odlišné, usmířovat rozporné, a

to v sobě samém. Jakmile člověk na této cestě trochu pokročí, pak samozřejmě život v Římě - jak naznačuje druhá část otázky - přestává být životem v exilu. Ostatně, což není Řím plný stop české historie? Nebyli v Římě svatý Cyril a Metoděj? Nebydlel na římském Aventině svatý Vojtěch? nepobyla v Římě nějaký čas i blahoslavená Mlada? Nepřišli do Říma Jan Milíč z Kroměříže a Matěj z Janova? Není u svaté Praxedy pochován pražský arcibiskup Jan z Jenštejna? A tak bychom mohli pokračovat staletími až do staletí dvacátého, kdy v Římě bydlel, v prvních letech svého exilu, poblíž Piazza del Popolo, Tomáš G. Masaryk atd. A uvažme ještě, že v Římě je československá kolej Nepomucenum, jež je pokračováním české koleje Bohemicum, z nichž obou vyšlo už tolik generací českých kněží. A v Římě je též pochován u svatého Petra v kryptách papežů i můj biskup, kardinál Beran...

A závěrem, co byste řekl nám bohoslovcům, kteří se na kněžství teprve připravujeme?

Řekl bych, že čas je vzácné koření. Hleďte ho dobře využít. Sebekázní, studiem, meditací, modlitbou se připravujte na své poslání. Nezanedbávejte své kořeny. Studujte kulturu a dějiny svého národa, ale buďte zároveň otevření pro vše dobré, krásné a vznešené, at' to přichází odkudkoliv. Buďte zakořeněni ve svém národě, ale buďte zároveň i katoličtí v tom plném a krásném smyslu slova.

Pane profesore, nezbyvá mi, než jménem ostatních seminaristů poděkovat za váš rozhovor a popřát k vašemu tak důležitému poslání vše dobré od Pána.

-ZM-

(Brázda - časopis nepomucenských bohoslovců)

STANLEY STAWSKI
DISTRIBUTING CO.

Importers & distributors of fine
quality beers, wines, liquors

Známe oblíbené pivo "Gösser" z Rakouska. — Žádejte v obchodech a restauracích

1136 NORTH ASHLAND AVENUE
Chicago, Ill. 60622 • Tel: 278-1848

TREŠČÍ JÁTRA
(SMOKED COD LIVER)

Finest quality imported from Denmark.

Sold by case (24 cans) only. \$48.00 - Shipping and handling included. Send check or money order made out to:

ROTTER & Co., P.O. Box 1478
KAMUELA, HAWAII, 96743

Provedení zemědělské reformy na Filipínách bude daleko nesnadnější než se myslelo

Řešení sociální otázky na Filipínách je dnes už velmi neléhavé. Počet tamního obyvatelstva rychle vzrůstá; ještě v roce 1950 tam bylo jen 20 milionů obyvatel, avšak dnes už jich tam je 56 milionů. Velká většina Filipinců žije ve velké chudobě a bídě. Jejich průměrný roční příjem je podle výpočtu odborníků nižší než 600 dolarů. Asi 2.6 milionu zemědělských dělníků nevlastní žádné pozemky a v horách je přítomno 20 tisíc komunistických guerilů, kteří hlásají, že „zemědělské pozemky mají náležet těm, kteří je obdělávají.“

Presidentka Aquinová, která dosáhla vládní moci v důsledku nekrvavé revoluce, provedené prostřednictvím „mocí lidu“, by chtěla vyřešit sociální problém

Filipin provedením nové revoluce: uskutečněním dalekosáhlé pozemkové reformy. Velké zemědělské latifundie mají být rozděleny na malé parcely a tyto mají být prodány za 10 procent jejich skutečné ceny jednotlivým chudým venkovanům.

Také velké planáže cukrové třtiny, které vlastní její rodina Cojuangco, mají být takto rozděleny. Aquinová se domnívá, že touto reformou bude v základě vyřešen problém velké chudoby filipinského obyvatelstva a zároveň bude vyražena zbraň z rukou komunistické „Nové lidové armády“. Říká, že obdrží-li nemajetní venkované pozemky, budou mít tím práci a obživu, ztratí zájem o boj za komunistické ideály v Nové lidové armádě a komunisty opustí. Vždyť to prý přiznal i sám José María Sisón zakladatel komunistické strany Filipin, který řekl, že kdyby se Aquinové podařilo vyřešit prob-

lém rozdělení zemědělské půdy na Filipínách, nebylo by potřeba ozbrojeného boje komunistických guerilů.

Politická revoluce se na Filipínách podařila a jejich obyvatelé ji přijali s jásotem a radostí z plna srdce. Marcos byl zbaven vládní moci, jeho blízcí spolupracovníci buď uprchli do ciziny, anebo se skrývají, všechny jejich pokusy o provedení státního převratu ve prospěch Marcose prozatím ztroskotaly, mocné monopoly Marcosových přátel byly skončeny, armáda byla odpolitována a sešla se nová zákonodárna, aby podle nové ústavy zbudovala na Filipínách demokratický řád. Náboženství a katolická církev, které tradičně zůstávají jedním ze základních pilířů filipinské společnosti, se přidaly na stranu nové filipinské demokracie a církev dala Aquinové, zbožné katoličce, zelené světlo k uskutečnění jejích politických i sociálních cílů, včetně pozemkové reformy.

Politici analytisté však říkají, že provedení pozemkové reformy na Filipínách bude mít dvě vážné překážky: bohaté majitele latifundií a komunisty. Na Filipínách, bývalé španělské kolonii, stále žil a trvá jejich feudální a patriarchální řád, a to i po roce 1898, kdy se staly americkou kolonií. Tento řád

existuje ve skutečnosti i v myslích obyvatel. Bohatí majitelé pozemků, pronajímající farmářům své pozemky za část úrody, byli tradičně a dosud jsou loyálními společníky vlády země, která se bez nich a jejich pomoci neobejde. Tato zataralá mentalita se tam neměnila dodnes; proto při posledních volbách filipinští voliči, zejména venkovští, dali jako samozřejmou věc své hlasy bohatým majitelům latifundií, kteří se pak stali členy parlamentu. Proto se Aquinová bez jejich pomoci a spolupráce neobejde. Tito bohatí farmáři však jsou v příkré opozici proti pozemkové reformě, kterou Aquinová považuje za nutnou. Tato feudální mentalita filipinského lidu se asi jen pozvolna bude měnit, a proto není jisté, že se Aquinové její plán pozemkové reformy podaří uskutečnit.

Komunisté to dobře vědí; proto chtějí dále bojovat pod heslem: „pozemky těm, kteří na nich pracují“. Už se jim podařilo vzbudit ve venkovech živou touhu po vlastnění zemědělských pozemků; toto jistě je ve feudálních, patriarchálních Filipínách něco nového. Kdyby se pak komunistům podařilo získat si „moc lidu“ na svou stranu, a zmocnil se vlády na Filipínách, nejdříve

rozdělí znárodněné pozemky venkovanům. Záhy by však tyto pozemky zase zkollektivisovali podle marxistického způsobu, protože venkované bez finančních prostředků bez obilí na semeno a bez hospodářských strojů a hospodářského nářadí by se svými malými parcelami pozemků sami nic nesvedli. Proto by komunisté zavedli jednotná zemědělská družstva, která by pozemky kolektivně obdělávala - podobně jako v SSSR nebo v Československu.

Podaří se Aquinové provést pozemkovou reformu a změnit filipinskou feudální mentalitu? Podaří se jí prosadit tuto reformu proti odporu bohatých majitelů, kteří se nechtějí vzdát svého jmění, které je v jejich rodinách předáváno z jedné generace na druhou? Podaří se jí skoncovat komunistickou vzpouru? A potom: i kdyby se jí pozemková reforma podařila, bude vůbec ekonomicky výhodná? Na tyto a podobné otázky dnes nikdo nemůže zatím odpovědět. Situace presidentky Aquinové je velmi nesnadná; zavedení demokracie na Filipínách a zejména vyřešení jejich vážného sociálního problému si vyžádá mimořádně schopné osobnosti u vládních otěží a zároveň rozhodného postoje v boji proti komunistickým guerilům.

ZA VÍTÁTE-LI DO CHICAGA A BERWYNU
neopomeňte vyhledatí náš obchod a prohlédnout si bohatý sklad importovaného zboží, hlavně jedinečný sklad křišťálového skla z Československa a jiných zemí.

Také máme velký sklad české a slovenské keramiky, panenky v krojích, kukuřičné panenky, granáty, gramodesky, kazety, čaje, koření atd.

Česko-anglický a anglicko-český kapesní slovník,
\$5.95, poštou \$7.20.

Česko-anglický slovník od Poldaufa \$17.95, poštou \$19.95.

Anglicko-český slovník od Caha-Krámský,
\$8.95, poštou \$10.45.

Anglicko-slovenský a slovensko-anglický slovník - kolektiv
\$6.50, poštou \$7.75.

Angličtina pre samoukov, \$6.50, poštou \$7.75.

Say it in Czech (English-Czech Phrase Book),
\$3.50, poštou \$4.25.

Novinka: Miloš Šebor: Do třetice a pohádky pro Janu
(skicy a miniaturny), \$7.00, poštou \$8.25.

Kuchyňské potřeby:

Kráječ knedlíků, \$9.50, poštou \$11.50.

Mlýnek na mák, \$27.50, poštou \$30.90.

Velké dřevěné struhadlo na zelí, \$29.95, poštou \$34.95.

Mlýnky na maso, číslo 5 - \$28.50, poštou 33.50.

číslo 8 - \$30.50, poštou \$36.00.

číslo 10 - \$34.50, poštou \$40.50.

Nástavec k mlýnkům na maso na děláni cukroví,
\$2.25, poštou \$3.25.

Formy na kremrole, 3 kusy \$5.50, poštou \$6.50.

Pište si o seznamy a ceny

Zákazníky v Illinois upozorňujeme, aby na každý \$1.00 poslali o 7¢ více na státní daň.

F. PANCNER, Inc. 6514 West Cermak Rd.,
BFRWYN, ILL. 60402 ☎ (312) 484-3459.

Zástupce

Tuzex

darkové společnosti do Československa.

Letní Denně od 9:30 hod. ráno do 6:00 hod. večer.
hodiny: V sobotu od 9:00 hod. ráno do 5 odpoledne
V neděli zavřeno.

Ostrovní říše Nauru má velké existenční starosti

Nauru, jedna z nejmenších zemí světa, o rozloze pouze 7.5 čtverečních mil s asi 5,000 obyvateli je součástí souostroví Mikronésie. Leží při rovníku v Tichém oceáně a právě se obrátila na Organizaci spojených národů se žádostí, aby jí pomohla napravit „zločin“ tří koloniálních mocností, které ji po dobu 50 let „okupovaly a nehorázně vykořisťovaly.“

Ostrov Nauru byl od roku 1907 nejprve německou državou; už Německo začalo s těžbou tamních fosfátových hnojiv. Po první světové válce pak Společnost národů svěřila tento ostrov společné správě Austrálie, Anglie a Nového Zélandu. Ostrov Nauru se tak stal jejich společným mandátovým územím. Všechny tři země pak pokračovaly v dolování tamních bohatých fosfátových ložisk, která tam vznikla z ptačího trusu v době statisíců let, co tento korálový atol existuje. Zmíněné tři země dolováním fosfátových hnojiv

Prosíme, oznamte nám včas změnu své adresy

pak nevyhnutelně zbavily atol jeho úrodné povrchové půdy; zatímco dříve atol přímo hýřil tropickým porostem, dnes se podobá vyprahlé poušti. Ostrov obdržel svou nezávislost před 15 roky, a podle odhadů odborníků za dalších sedm let budou tamní fosfátová ložiska úplně vyčerpána. Co bude potom? Z čeho budou ostrované žít? Proto ostrov Nauru poslal svou delegaci do Organizace spojených národů, aby tam studovala možnost, jak mezinárodně donutit tři dřívější koloniální mocnosti, aby hradily výlohy za obnovení povrchové zemědělské půdy ostrova. Kdyby Nauru tuto při vyhrál, bylo by to poprvé, co by světová organizace prohlásila koloniální mocnosti za zodpovědné za jejich činnost v jejich državách za koloniální doby.

V letech 1922-65 tam bylo vytěženo za 65 milionů dolarů fosfátů; z toho ostrované obdrželi pouze 2.5 milionu dolarů, neboli dvě a půl procenta celkové hodnoty vytěženého fosfátového hnojiva. Advokát Christie Weeramantry ze Sri Lanky, který je ochoten ujmout se soudního řízení Nauru proti jeho bývalým koloniálním mocnostem, říká, že tyto tři země

přeměnily tento úrodný tichomořský ráj ve vyprahlou měsíční krajinu, plnou balvanů a jam po dolování. Toto je podle jeho mínění v rozporu s Chartou OSN, kde se v 76. článku říká, že země, pověřené správou mandátových území, musejí „usilovat o politický, ekonomický, sociální a osvětový pokrok jejich obyvatel a zároveň je náležitě připravit na to, aby jednou sami sobě vládli“. Tento text prý může být základem pro stížnost Nauru proti jeho bývalým koloniálním mocnostem a pro požadavek jejich finanční výpomoci, aby ostrov byl učiněn znovu obyvatelným.

Austrálie k tomu říká, že ostrov Nauru v době udělení nezávislosti obdržel od tří zemí slušnou finanční výpomoc, a že za 15 let své nezávislosti ušetřil z těžby fosfátů 450 milionů dolarů, jež jsou určeny na pomoc ostrovanům, až se tamní fosfátová ložiska vyčerpají. Ostrov tedy vlastní dostatek finančních prostředků, aby si sám zaplatil za obnovení povrchové půdy. Nikdo však neví, kolik by stálo pokrýt ostrov Nauru znovu úrodnou zemědělskou půdou.; odhady jdou od 275 milionů dolarů do 1.4 bilionu dolarů.

**XXII. POLOLETNÍ ZPRÁVA
STATE DEPARTMENTU
O PLNĚNÍ - ČINEPLNĚNÍ -
HELSINKSKÉ DOHODY, KTEROU
JMÉNEM PRESIDENTA
SPOJENÝCH STÁTŮ
PŘEDKLÁDÁ
AMERICKÉMU KONGRESU**

Výše uvedená zpráva State Departmentu zahrnuje období od 1. října 1986 do 1. dubna 1987. V celkovém hodnocení plnění ustanovení Závěrečného aktu z Helsink v oblasti kultury State Departmentu poznamenává, že v tomto období kulturní výměna mezi USA a Československem se pohybovala na dost vysokém stupni již také z toho důvodu, že se konala v rámci kulturní dohody, podepsané na jaře r. 1986.

Pokud se týká dodržování ustanovení o lidských právech, zpráva State Departmentu říká, že se v této oblasti v Československu mnoho nezměnilo, lidská práva československých občanů jsou nadále porušována. Úřady stále používají různé způsoby šikanování občanů, jako vyhrůžky, propouštění ze zaměstnání, krátkodobé zadržování ve vězení, zamítání cestovních průkazů, časté výslechy, domovní prohlídky a pod. Řešení případů rozdělených rodin také je zdoluhavé, protože dochází ke zbytečnému byrokratickému zdržování ve vydávání dokumentů, potřebných k vydání cestovních průkazů a povolení vycestovat. Pokud se týká cestování mimo hranice Československa, zejména do západních států, zpráva potvrzuje to, co o této věci řekla již dříve - že cestování československých občanů na Západ je velmi omezené; dále že čs. hranice jsou známé tím, že jsou ostře stráženy a smrtelně nebezpečné pro každého, kdo by je měl v úmyslu překročit ilegálně.

V další části se zpráva State Departmentu zmiňuje o procesu s Jazzovou sekci a uvádí jména těch, kteří byli zadrženi a odsouzeni: Karel Šrp, Vladimír Kouřil, Josef Skalník, Čestmír Huňát, Tomáš Křivánek a další - Miloš Drda a Vlastimil Drda, s nimiž soudní proces byl odložen. Dále se ve zprávě mluví o tom, že Jan Dus, evangelický kazatel je dosud držen ve vazbě; taktéž bratři Pavel a Jiří Wonka; dále Petr Pospíchal, který byl vězněn, protože udržoval styky s polskou Solidaritou a rozšiřoval materiály Charty 77. V této době byl ve vazbě také Michal Mrtvý, který byl propuštěn v únoru 1987, a

konal se proces s Františkem Adamíkem.

Zpráva State Departmentu dále uvádí jména Chartistů, kteří jsou t.č. ve vězení, a to: Eduard Vacek, Walter Kania, Heřman Chromý, Ervín Motl, František Veis a Jiří Wolf a o čtyřech dalších signatářích Charty 77, Ladislavu Lisovi, Jiřím Grutnorádovi, Petru Cibulkovi a Ivanu Jiroušovi, kteří v té době podléhali t.zv. „ochrannému dohledu“.

V tomto období vydalo americké velvyslanectví v Praze 1,408 vis československým občanům k návštěvě příbuzných v USA, což je o 3 procenta více, než v témže období před rokem. Zpráva State Departmentu k tomu poznamenává, že většina amerických občanů obdrží visum do Československa poměrně snadno, často tentýž den. K tomu však podotýká, že američtí občané, kteří se v Československu narodili, se stále setkávají s problémy při jednání s čs. velvyslanectvím ve Washingtoně, pokud se týká udělení visa na návštěvu Československa, a že většině z nich je udělení visa zamítnuto. V takových případech americké velvyslanectví v Praze se snaží

získat visa diplomatickou cestou, což se v některých případech podaří.

Ve věci obchodní výměny zpráva State Departmentu poznamenává, že podmínky pro západní obchodníky jsou stále špatné, protože většina obchodní výměny je uskutečňována se státy sovětského bloku. Všechno je pod státní kontrolou a pro západní obchodníky je často obtížné získat i jen ty nejmenší obchodní místnosti či kancelář pro jejich potřebu. V r. 1986 letecká společnost Pan American Airways znovu zahájila leteckou dopravu do Prahy, kam se snaží zvýšit počet letů.

V r. 1985 československá vláda rozhodla povolit t.zv. „Joint Ventures“ (společné podnikání) se západními společnostmi a první takové podnikání bylo dohodnuto smlouvou v r. 1986 s jednou dánskou elektronickou firmou. Očekává se, že další taková společná podnikání budou dohodnuta s jinými západními společnostmi.

Pokud se týká výměny informací, nebylo ani v tomto období možno v Československu veřejně koupit jiné americké noviny než komunistický „Daily

World“. V různých institucích jsou k dispozici některé americké knihy a časopisy, ale přístup k nim je omezen jen pro členy československé vládnoucí třídy. Československá státní knihovna vydá ročně přibližně \$10,000 na zakoupení amerických knih, ale to jsou knihy z velké části jen technického rázu, které jsou přístupny jen členům vládnoucí třídy.

Pracovní podmínky pro cizí - západní - žurnalisty se nezměnily k lepšímu ani v tomto období. V Československu bylo v

tomto období akreditováno devět amerických žurnalistů, kteří reprezentují: Newsweek, The Washington Post, Associated Press, United Press International, Detroit Free Press, The New York Times, The Chicago Tribune, The Voice of America a U.S. News and World Report. Akreditaci v ČSSR má také ještě dalších 26 žurnalistů z jiných západních nebo neutrálních států. Žádost o akreditaci televizních sítí CBS a ABC nebyla dosud vyřízena. -afa-

17th Annual

Largest Slovak Event in Ohio

SLOVAK FESTIVAL

Monday, September 7, 1987

Music by:

LABOR DAY

Joe Beno's Orchestra
Joe Kapco's Melody Masters

Special Feature:

Cleveland's Slovak Folklore Ensembles

"Lucina"

"TRAVNICA"

TICKETS: \$4.00 ADVANCE;
\$4.50 ON DAY OF FESTIVAL Children under 12 FREE
Mary Chura, General Chairman - 238-4177
John Sopko, Ticket Chairman - 845-8520

St. Josaphat
Astrodome
5720 State Road, Parma
(First traffic light north of Snow Rd.)

FROM NOON TO 9:00 P.M.
PLENTY OF PARKING

Advance tickets available at:
Berkley 845-8520
Berkley 894-8287
Berkley 524-0477
Berkley 643-2306
Berkley 524-8517
Lakewood 221-6108
Brook Park 878-0487
Fairview Park 425-7025
Birmingham 238-4177
Cleveland East 421-1126
Tulsa 425-7025
Chagrin Falls 643-5187

SECOND FEDERAL SAVINGS

Member of
Federal Home Loan Bank System

Road 12 & Grand Ave.
FOX LAKE, ILL., 60020
☎ 587-6311

INSURED SAVINGS
—up to \$100,000.00—
by Federal Savings and
Loan Insurance Corp.

Our 103rd Year

A FRIENDLY SAVINGS INSTITUTION SERVING A GREAT COMMUNITY

SAVING IS CONVENIENT HERE!

Every feature of our association is designed with safety, increased earnings and convenience for you in mind.

For your convenience:
— a Save-by-Mail plan,
— easy-to-serve-you office facilities,
— fast service,
— free parking.
Come in.
Satisfying friendly service

CORNER
26TH & PULASKI
CHICAGO, ILLINOIS 60623
PHONE: 277-8500

7345 W. 25TH ST.
N. RIVERSIDE, IL. 60546
PHONE: 442-5700

LÉKÁRENSKÝ TELEFON: DOMÁCÍ TELEFON:
☎ 484-0106 / 749-0281

Poslání léků vašim příbuzným či kamkoliv
rychle a bezpečně vyřídí

HOLEČEK PHARMACY

PH. MR. VLADIMÍR HOLEČEK, R. PH.
NAPROTI BERWYNSKÉ RADNÍCI

6705 West 26th STREET, BERWYN, Illinois 60402

DISCOVERY TRAVEL, INC.

641 S. La Grange Rd.
LA GRANGE, IL 60525

Pozvání příbuzných z Československa rychle-
spolehlivě-bez poplatku, letenky za nejnižší ceny.
Všechny doklady vystavené naší kanceláří
jsou notářsky ověřené.
Zařídíme pasy, víza, rezervace
hotelů, aut, pojištění, překlady

Pro bližší informace a tiskoviny volejte:
LIBBY BUCEK ☎ (312) 482-8515 kancelář
☎ (312) 354-7707 večer domu

COMMERCIAL NATIONAL BANK

Special Service for Special People

Main Bank
3322 South
Oak Park Ave.
Berwyn, Illinois
60402
Manor Branch
5919 West
35th Street
Cicero, Illinois
60650
ALL PHONES:
484-0800

Washington. — US Národní konference katolických biskupů uveřejnila 19. srpna prohlášení, ve kterém papež Jan Pavel II. chválil židovský národ a řekl, že jeho srdce je se všemi, kdo budou dopomáhat k tomu, aby vztahy mezi židy a křesťany se proměnily ve vztahy vzájemné úcty a vzájemného přátelství. Podle jeho slov křesťané hledí „s nesmírným smutkem na ohromující zkušenost holokaustu“ za druhé světové války, kdy bylo usmrceno 6 milionů židů, zároveň s miliony věřících křesťanů z různých národů. Doslovně pak řekl: „Před živou vzpomínkou na vyhlazování židů - (jak nám o tom vyprávějí ti, kteří to přežili, a všichni nyní žijící židé) - nikdo z lidí nesmí být k této hrůzostrašné události lhostejný. Není pochyb o tom, že utrpení, které zakusili židé, je také pro katolickou církev motivem k upřímnému zármutku, zejména když si připomeneme lhostejnost, nevráživost a někdy i zášť, jež za zvláštních dějinných a místních okolností rozdělávaly v minulosti židy a křesťany... Ve své pastýřské péči, při svých cestách a setkáních, v učení za svého pontifikátu jsem stále usiloval o rozvoj a prohloubení vztahů katoliků se židy, našimi staršími bratry z Abrahámově víře.“ - Američtí židovští vůdci už potvrdili, že se setkají s papežem v Castelgandolfo v Itálii dne 1. září, to je více než týden před jeho příjezdem do USA. Rabin Mark Tanenbaum, předseda mezinárodních vztahů při „Americkém židovském výboru“ řekl, že tato návštěva bude vhodnou příležitostí pro „očistění vzduchu“ a „odstranění napětí“, které existuje mezi židy a Vatikánem. Rozhodnutí papeže setkat se s židovskými vůdci prý bylo „autentickým gestem dobré vůle“, a židovští vůdci mají v úmyslu „náležitě se mu za to odvděčit“. - Americké židovské autority byly na papeže Jana Pavla II. rozzlobeny, protože přijal návštěvu rakouského presidenta Kurta Waldheima, jež obviňují z účasti na nacistických

válečných zločinech proti židům. Rovněž vytýkají sv. Otci, že ve své řeči při Waldheimově návštěvě se ani slovem nezmínil o židovském holokaustu.

● ● ●
Harare. — Když se bývalá Rhodesie v roce 1980 stala nezávislým státem pod jménem Zimbabwe, bylo ve 100-členném parlamentu této země 20 míst vyhrazeno reprezentantům bělochů, kteří v Zimbabwe nadále zůstali. To bylo nepoměrně mnoho; zatímco bělochů zbylo v zemi jen asi 100,000, černošských domorodců tam bylo více než 5 milionů. Proto letošního 19. srpna všech sto členů parlamentu - včetně bělochů - odhlasovalo ústavní reformu, kterou byla skončena tato výsada, udělená bělochům. Mark Partridge, předseda politické strany bělochů v Zimbabwe, zvané „Conservative Alliance“ řekl, že jeho strana souhlasí s touto ústavní reformou; uznává, že „tato změna byla nevyhnutelná, a že bylo nutno skončit s reprezentací v parlamentě, založené na rasové příslušnosti“. Tím také jeho strana otvírá dveře černošům, aby mohli kandidovat. Partridge byl dříve ministrem financí ve vládě Jana Smitha; předsedou strany se stal teprve letos na jaře, když její dřívější předseda Smith byl z parlamentu suspendován kvůli své obhajobě politiky Jižní Afriky.

● ● ●
Varšava. — Lech Walesa, vůdce dnes zakázané svobodné pracovní unie Solidarity, poděkoval ve svém dopise US kongresu za dar jednoho milionu dolarů, věnovaný Solidaritě, a zároveň vysvětlil, jak těchto peněz bude užito. Poradce Walesy Bronislaw Geremek řekl 19. srpna, že mluvčí komunistické vlády Polska Jerzy Urban nemluvil pravdu a chtěl Solidaritu „očerňit“ když tvrdil, že zaslané peníze budou prodány na černém trhu za bilion polských zlotých, které si pak několik set předních aktivistů Solidarity mezi sebou rozdělí; to pak bude

LETEM

pro polskou vládu důkaz, že jsou „placenými agenty cizí mocnosti“.

● ● ●
Johannesburg. — Jihoafrická vláda hledá způsob, jak propustit na svobodu 70-letého vůdce Afrického národního kongresu Nelsona Mandelu, který se stal symbolem odporu černošské většiny proti vládě bělošské menšiny v Jižní Africe. Dopusud Mandela nebyl propuštěn, protože odmítal přijmout podmínky, kladené jihoafrickou vládou: zřici se násilí pro dosažení černošských politických cílů a odejít do exilu - buď do Anglie nebo do Zambie, kde má Africký národní kongres svou hlavní základnu. Nyní prý jihoafrická vláda by byla ochotna dovolit mu pobyt na území Jižní Afriky. Nalezne-li vláda cestu k propuštění Mandely, bude to první krok pro vyjednávání černošů s bělochy o nové ústavě, která by zaručila černošům účast ve vládě země. Všichni černošští vůdci však prohlašují, že žádné takové vyjednávání nemůže začít, dokud Mandela bude ve vězení, a dokud vláda nezruší v zemi výjimečný stav. Také doposud neexistují nejmenší náznaky toho, že by brzy skončila stávka 340,000 černošských důlních dělníků, kterou přestala práce v polovině zlatých a v pětině uhelných dolů v Jižní Africe. Zatímco unie černošských důlních dělníků požaduje zvýšení platů o 30 % majitelé dolů jim dokazují, že v současnosti nelze mzdy zvýšit o víc než o 15 až 23 procent. Majitelé dolů se také chystají k pevnějšímu postupu vůči stávkujícím. Největší jihoafrická důlní společnost „Anglo-American Corp.“ propustila z práce do 21. srpna 7,000 dělníků z dvou málo výnosných zlatonosných dolů, a chce propustit dalších 16,000 dělníků z jiných čtyř zlatých dolů, nevrátili se do práce 23. srpna. Dvě jiné důlní společnosti pomýšlejí propustit svých 20,000 důlních dělníků. - Dne 21. srpna došlo ve zlatém dole „Libanon“ - 40 mil jihozápadně od Johannesburgu - ke srážce důlní policie s 250 drogovanými černošskými dělníky, kteří napadli své černošské kolegy, kteří nechtěli stávkovat. Jeden stávkující dělník byl přitom zabit - (neví se, zda policií či jinými černochoy) - a 20 dalších bylo zraněno. O týden dříve černoši zavraždili černošského dělníka, který se nechtěl přidat ke stávkujícím. - Dne 20. srpna se v homelandu Ciskei zřítíl do strže autobus,

SVĚTEM

plný černošských stávkujících dělníků, kteří se vraceli domů. Celkem 24 dělníků přitom přišlo o život a 47 dalších bylo zraněno.

● ● ●
Bejrút. — US novinář Charles Glass, který byl před dvěma měsíci v západním Bejrútu unesen pro-iránskými teroristy, v noci na 18. srpna uprchl z místa, kde byl zavřen, jakmile upozoroval, že všichni jeho věznitelé usnuli. Je možné, že mu přitom byla poskytnuta syrská pomoc, aby mohl uprchnout. Syrští vojáci jej pak totiž dopravili do Damašku, odkud odletěl do Londýna, kde se setkal se svou rodinou. Za svého zajetí měl stále zavázané oči. - Glass byl už druhým americkým žurnalistou a pátým cizím zajatcem pro-iránských teroristů, jimž se podařil útek ze zajetí v Libanonu.

● ● ●
Londýn. — Britská vláda oznámila 20. srpna, že prodá soukromníkům své akcie v British Petroleum Co. PLC, které mají hodnotu 12 bilionů dolarů. Podle politických pozorovatelů to představuje „nejambicióznější rozhodnutí vlády Thatcherové, privatizovat průmyslové podniky, vlastněné vládou.“ Britská vláda v posledních osmi letech obdržela celkem 30 bilionů dolarů z prodeje vládních podniků British Airways, British Gas, British Telecom a asi tuctu menších podniků. Thatcherová pak mohla snížit daně a zároveň zvýšit vládní výdaje, čímž si získala velkou popularitu.

● ● ●
Washington. — Švýcarský nejvyšší soud rozkázal 20. srpna příslušné bance, že má dát Spojeným státům žádané dokumenty, vztahující se k aféře „Iran-contra“; má se za to, že v této bance leží uloženo 8 milionů dolarů, určených pro pomoc protisandinistickým guerilům v Nikaragvě. Tímto rozhodnutím bude usnadněno úsilí zvláštního US žalobce Lawrence Welshe, který chce pohnat před soud spolupracovníky presidenta Reagana v aféře Iran-contra a obvinít je ze zločinného přestoupení amerického zákona. - Tři US senátoři prohlásili 20. srpna, že omezení US obchodu se SSSR budou zrušena pouze tehdy, až bude moci vyemigrovat ze SSSR „poslední žid, který si to přeje.“ SSSR letos sice podstatně zvýšil počet exitních víz, udělených židům, avšak tento počet prý ještě není dostatečným

důkazem změny sovětské politiky v této věci. Do letošního 31. července Sověti udělili exitní víza 3,899 židům, zatímco vloni ve stejné době jich udělili pouze 945. V roce 1979 však mohlo opustit SSSR více než 51,000 židů.

● ● ●
Teherán. — Předseda iránského parlamentu Hashemi Rafsanjani nabídl Spojeným státům, že Irán by užil svého vlivu pro propuštění osmi Američanů, držaných pro-iránskými agenty v Libanonu jen za těchto podmínek: 1) USA budou naléhat na Kuwait a na Izrael, aby propustily šíjitské muslimy, které kvůli spáchaným zločinům terorismu drží ve svých vězeních; 2) USA dovolí, aby byly Iránu dodány některé zbraně, objednané už za doby šacha. - Dne 20. srpna US státní department zamítl tento návrh prohlášením, že USA nečiní žádné ústupky teroristům. Toto bylo po prvé, že Irán přiznal, že všech osm amerických zajatců v Libanonu je v rukou pro-iránských teroristů.

● ● ●
Manila. — Filipinský nejvyšší soud rozhodl 12. srpna, že Jun Ponce Enrile, dřívější ministr obrany a nyní hlavní vůdce politické opozice proti prezidentce Aquinové, zvítězil při volbách do 24-členného filipinského senátu. Zrušil totiž rozhodnutí volební komise, podle kterého by se měl znovu sečíst část volebních hlásů; byla totiž možnost, že Augusto Sanchez, stoupelec Aquinové, ve skutečnosti obdržel více hlasů než Enrile. Vládě Aquinové nyní pusobí značné starosti stále stoupající terorismus a násilí v zemi. Komunističtí rebelové zavraždili od začátku tohoto roku více než 600 policistů a vojáků - (jen v Manile jich zavraždili 51 a v druhém největším městě Cebu 23.) - Nedávno pak zavraždili také přímo v Manile ministra provinčních vlád a předního spolupracovníka Aquinové Jaime Ferrera. Proto 9. srpna Aquinová oznámila, že v úsilí učinit přítrž terorismu a násilí, bude nyní zavedena přísnější kontrola střelných zbraní; policie bude provádět prohlídky bytů a aut a celníci budou prohlížet zavazadla. Dne 11. srpna nový ministr obrany Rafael Ileta řekl, že násilí a bezzákonost na Filipínách v poslední době se zhoršily do té míry, že situace je dnes stejná jako byla na začátku sedmdesátých let, kdy Ferdinand

Vyřizujeme spolehlivě letenky, ubytování v hotelích, půjčky aut, návštěvy Vašich příbuzných z Československa, tuzexové objednávky.
Dobrá služba zákazníkům je naší mnohaletou osvědčenou zásadou.

CIHAK WORLD TRAVEL, INC.

6302 WEST CERMAK ROAD
BERWYN, ILL. 60402

Phones (312) 795-9050 — Chicago (312) 242-6110

Marcos, tehdejší prezident, musil vyhlásit v zemi výjimečný stav.

● ● ●
Seul. — Dne 30. června jihokorejský prezident a diktátor Chun Doo Hwan sice slíbil, že podle přání jihokorejského národa bude v zemi zaveden demokratický řád, avšak tím ještě neskončily v zemi všechny nepokoje. Hned ještě v červenci začaly v některých podnicích stávky, které se pak po 9. srpnu rozšířily po celé zemi a ve všech druzích podniků. Jihokorejští dělníci požadují zvýšení svých mezd a lepší pracovní podmínky. Vláda měla dosud pracovní unie pod svým přísným dohledem a všechny stávky byly prakticky zakázány. Mzdy byly drženy nízké, aby jihokorejské průmyslové výrobky byly levné a na cizích trzích šly snadno na odbyt. Jihokorejští dělníci mají nejdelší pracovní týden na světě - 54,4 hodin - a jejich průměrná měsíční mzda obnáší pouze asi 370 dolarů. Vláda nikdy neudala celkový počet stávkujících; stávkovali a dosud stávkují dělníci v automobilovém průmyslu, v loděnicích, v elektronice a v jiných podnicích, zejména v těch, které pracují pro vývoz. Ke stávkujícím se také přidalo 25,000 horníků v 18 uhelných dolech na severovýchodě země a dělníci v sektoru služeb. Dne 11. srpna ministr práce Lee Hun Ki řekl, že do toho dne jihokorejská ekonomie utrpěla stávkami škody ve výši 130 milionů dolarů - dne 13. srpna tyto škody dosahovaly už výše 247 milionů dolarů, a proto naléhal na to, aby dělníci a zaměstnavatelé co nejdříve svůj spor skončili vyjednáváním; dělníky napomenul, aby nekladli příliš vysoké požadavky, které by měly za následek zavření jejich podniků. Pohrozil, že vláda by musila zasáhnout do stávek s plnou přísností, kdyby národní ekonomie a sociální stabilita byly ohroženy a zejména kdyby při stávkách došlo k násilnostem. Dne 12. srpna se v Seulu asi 2,000 lidí zúčastnilo protivládní demonstrace; demonstranti projeví svou solidaritu s požadavky stávkujících jihokorejských dělníků a zároveň volali: „Pryč s vojenskou diktaturou! Svobodu všem politickým vězňům!“ Policie do této demonstrace nezasáhla, dokud zůstala klidnou; jakmile se však demonstranti shromáždění u tamní katolické katedrály Myungdong, chtěli dát na pochod a začali házet na policii kamení, tato je rozehnala pomocí slzotvorného plynu.

Dne 13. 8. podle jednoho pramene stávkovali dělníci ve 240 velkých podnicích; zároveň však se musilo přestat pracovat v 580 až 12,000 malých podnicích, které vyrábějí součásti pro stávkující velké podniky. V týž den „Federace korejských zaměstnavatelů“ ujistila 10 milionů jihokorejských dělníků, že učiní co může pro zvýšení jejich mezd, respektování dělnických práv a zlepšení pracovních podmínek, a znovu opětovala varování, že dělníci nesmějí mít tak velké požadavky, že jejich splněním by byla ohrožena samotná existence podniků, ve kterých pracují. - Jihokorejské automobilové podniky plánovaly na rok 1987 výrobu celkem 1,5 milionu aut, z čehož by 680,000 bylo určeno pro vývoz - z toho 430,000 do USA. Celkový jihokorejský vývoz do ciziny v roce 1987 se předem odhaduje na 44,5 bilionu dolarů. Výkonost jihokorejských dělníků se v době 1980-87 zdvojnásobila, zatímco mzdy byly zvýšeny pouze o 40 %. Bez vývozu do USA by se však dosavadní prosperita Jižní Koreje brzy proměnila v nezaměstnanost a bídu.

● ● ●
Johannesburg. — Podle zprávy universitních pracovních odborů v Jižní Africe dne 14. srpna stávkovalo celkem 334,640 černošských dělníků z celkového počtu 509,784 černošů, zaměstnaných v 59 větších zlatých a uhelných dolech. Dosud tato stávka proběhla bez větších nepokojů. Dne 12. srpna však jihoafrická policie chtěla mocí dosáhnout skončení stávek, když zatkla 78 černošských uniových vůdců, přítomných na schůzi v městě Klerkdorp jihovýchodně od Johannesburgu, a obvinila je z připravování vražd a porušení zákona o vnitřní bezpečnosti. Vedení černošské unie však prohlásilo, že tato zatčení budou stíhána před soudem, protože stávka je plně legální a obvinění proti zatčeným jsou bezdůvodná. Jihoafrická policie se také pokoušela rozehnat dvě shromáždění stávkujících černošů - jedno při uhelném dole v Transvaalu a druhé při zlatém dole západně od Johannesburgu. Užila k tomu broků, gumových nábojů, slzotvorného plynu a skutečných střel; přitom bylo zraněno 104 černošů. Policie tvrdila, že tito stávkující na ni házeli kamením a že navíc měli u sebe mačety a gazolinové bomby. Celkem do 14. srpna bylo při srážkách s policií od začátku stávky 9. srpna zraněno 145 stávkujících a 200 jich bylo zatčeno. Černoši také zavraždili jednoho černošského horníka,

který se nechtěl přidat ke stávkujícím. K tomuto incidentu došlo v provincii Natalu.

● ● ●
Islamabad. — Podle zpráv diplomatů a uprchlíků - tisíců starců, žen a dětí - v minulém týdnu Sověti podnikli těžké letecké i pozemní alce proti vesnicím, ležícím v údolí Shomali, asi 20 mil severně a severozápadně od Kábulu, hlavního města Afghánistánu, kde zbudovali své základny muslimští bojovníci za svobodu, kteří chtějí vyhnat sovětské okupanty ze země. Střelbou z děl a bombardováním z letadel prý bylo zabito mnoho tamních vesničanů a jejich domy byly srovnány se zemí. Rovněž byla bombardována dvě blízká města Paghman a Shakandara, kam padlo asi 90 bomb.

● ● ●
Washington. — Americké vojenské autority oznámily a mluvčí sovětské armády potvrdili, že SSSR si už zbudoval svůj systém pojízdných mezikontinentálních střel SS-24, jež jsou umístěny na vagoncích vlaků a mohou se stěhovat po železnicích v celém území SSSR. Jejich pohyblivost způsobuje, že US výzvědné družice je nemohou vypátrat, a proto mohou být jen velmi těžko zničeny. US vláda obviňuje SSSR, že prý zhudování tohoto systému pohyblivých dálkových střel se protíví smlouvě SALT II; SSSR však tvrdí, že prý tím tato smlouva porušena nebyla. Střely SS-24 jsou 72 stop dlouhé, mají dostřel 6,250 mil a každá je vybavena deseti nukleárními hlavicemi, schopnými zasáhnout vybrané terče. Každá hlavička má sílu 100 kilotonů neboli 100,000 tun dynamitu. USA se už dříve rozhodly uskutečnit svůj podobný systém „M-X“, avšak tento systém je od doby Carterovy administrace doposud jen v pokusném a studijním stadiu.

● ● ●
Washington. — Poprvé v dějinách US nejvyšší soud dovolil ve svém jednohlasném usnesení z 23. července usmrcení ze soucitu; odmítl totiž zrušit rozhodnutí soudu státu New Jersey, kterým se John Jobesovi dovolovalo skončit život své 32leté ženy Nancy Ellen, která žila sedm let ve stavu spánku komatosy, zastavením jejího umělého živení. Jobesová upadla do těžkého spánku, ze kterého se už neprobudila, v roce 1980 po naléhavé operaci, ve které jí po automobilovém neštěstí byl odňat z dělohy mrtvý čtyřměsíční zárodek. Potom byla uměle udržována při životě pomocí vody a potravin.

Richard Doerflinger, asistent ředitele „Úřadu národní konference katolických biskupů pro respekt lidského života“, poznamenal k tomuto rozhodnutí Nejvyššího soudu, že nemá nic společného s „důstojnou smrtí smrtelně nemocných lidí“; nešlo totiž o zastavení zbytečných a zároveň příliš obtížných léčebných procesů. V případě Jobesové šlo zřejmě pouze o „poskytování jí pokrmu a nápoje, jež byly plně účinnými prostředky k udržení jejího fyzického života a pacientu nezpůsobovaly žádné vážné vedlejší následky.“ Msgr. James T. McHugh, vikář pro rodinný život v newarské arcidiecézi, o tom pak napsal v „New Jersey Law Journal“: „Zastavení poskytování pokrmu a vody nedovoluje osobě zemřít z důvodu existující patologie, nýbrž je novou příčinou smrti - vyhladověním a dehydrací. V mnohých případech toto způsobí pacientovi další nový druh bolesti a utrpení. Toto jistě platí pro osoby, které žijí v bezvědomí, jako byl případ Nancy Ellen Jobesové. Normálně je třeba vynaložit veškeré úsilí pro udržení života takového pacienta a poskytovat mu vodu a pokrm, je-li v bezvědomí a neumírá-li. Těžký spánek sám od sebe, ať už je trvalý či ne, neopravňuje k přímému učinění konce pacientova života.“ - Ovšem v době, kdy lékařská věda a technika neposkytovaly tyto moderní prostředky výživy, nemocný by normálně už dávno zemřel. Podobně je tomu s předčasně narozenými dětmi, které se „za každou cenu“ zachraňují, i když se o nich ví, že budou třeba mrzáčky, a na druhé straně se provádějí potraty zdravých lidských zárodků na běžícím pásu. Přirozená smrt starých, mladých i novorozenat se má přenechat Stvořiteli, není-li opodstatněná naděje na uzdravení a normální život.

● ● ●
Vatikán. — Podle publikace „Statistická ročenka církve na rok 1985“, která vyšla v červenci ve Vatikánu, bylo v tom roce na světě celkem 866,7 milionu katolíků; to ovšem činilo jen 18 procent veškerého světového obyvatelstva. Novější údaje zatím nejsou známy. V roce 1985 vzrostl počet katolíků ve světě o 12 procent. Pět zemí, kde je největší počet katolíků, jsou: Brazílie (120 milionů), Mexiko (75,4 milionů), Itálie (55,9 milionů), Spojené státy (53 milionů) a Francie (46,5 milionů).

● ● ●
Vatikán. — Předseda vatikánského tisku Joaquin

Navarro-Valls řekl 28. července, že papež Jan Pavel II. plánuje vykonat v září 1988 pastorační cestu do zemí, hraničících s Jižní Afrikou, to je do Botswany, Lesotha, Swazilandu, Mozambiku a Zimbabwe. Nenavštíví však asi Jižní Afriku, protože tamní politická situace k takové návštěvě v přítomnosti není vhodná. V roce 1984 například jihoafričtí černoši protestovali velmi vehementně proti tomu, že 11. června svatý Otec přijal návštěvu jihoafrického prezidenta Pietera W. Bothy; neuklidnilo je ani to, že brzy nato Vatikán uveřejnil tiskem kritiku jihoafrického systému apartheidu čili striktního oddělení ras. Protože systém rasové segregace v Jižní Africe dosud trvá, je možno předpokládat, že by tam asi došlo k trapným scénám a střetnutím mezi policií, zajišťující papežovu bezpečnost a černošskými extrémisty, kteří by konali protestní demonstrace. - V Jižní Africe dnes žije asi dva miliony katolíků, z nichž 80 procent jsou černoši.

● ● ●
Washington. — Více než 100 US reprezentantů učinilo apel na SSSR, aby skončil internaci litevského biskupa Julijonase Steponavičiuse, apoštolského administrátora ve Vilně, který už 26 let žije ve vyhnanství ze své diecéze. Dne 20. července poslali společný dopis sovětskému předsedovi komisariátu pro náboženské záležitosti Konstantinu Charčevovi, ve kterém projeví svou starost o 75letého preláta, žijícího v exilu ve městě Zagare na severu Litvy. „protože zamítal vládní vměšování se do církevních záležitostí“ Tuto zprávu přineslo „Litevské informační ústředí“.

● ● ●
Londýn. — Podle zprávy londýnského Mezinárodního ústavu pro strategická studia prý „schopnost palby“ Sovětského svazu a Spojených států je dnes přibližně stejná. USA mají 12,846 nukleárních hlavic, zatímco SSSR jich má 10,716. Sověti prý mají 2,502 mezikontinentálních balistických střel, dálkových střel umístěných na ponorkách a palubách nukleárních bombardérů, zatímco USA jich mají jen 1,910. V konvenčních zbraních síly Varšavské smlouvy dnes sice předčí síly NATO pokud se týče počtu, avšak NATO předčí Varšavskou smlouvu v tomto oboru kvalitativně, takže bojová schopnost obou stran je přibližně stejná a komunisté by nevítežili ani v konfliktu, ve kterém by se neuzilo nukleárních zbraní.

SPORT

I. liga kopané v Československu

Sparta – Olomouc 2:2 - branky: Griga 2 za Spartu; Machala za Olomouc - 12,000 diváků na Spartě.

Nitra – Ostrava 1:5 - branky: Smoček, Zálesky po jedné, Ondraček 2 a jedna vlastní za Ostravu; Gajdoš za Nitru - 7,000 diváků v Nitře.

Vítkovice – Prešov 1:0 - branky: Jeřábek v 66. min za Vítkovice - 5,000 diváků.

Hradec Králové – Dukla 1:1 - branky: Černý za Hr. Králové; Korejčík za Duklu - 9,500 diváků.

Inter – Cheb 3:1 - branky: Pokluda, Brezik a Lehnert za Inter; Lindenthal za Cheb - 5,000 diváků v Bratislavě.

Žilina – Bohemians 1:1 - branky: Kováč za Žilinu, Hruška za Bohemians - 4,000 diváků v Žilině.

Banská Bystrica – Dunajská Streda 2:0 - branky: Gombar a Němec - 3,500 diváků v Banské Bystrici.

I. národní liga kopané v Československu

Výsledky 1. kola: Opava – Slušovice 2:1, Brno – Ústí nad Labem 4:0, Teplice – Tábor 1:1,

Česká Lípa – Havířov 2:2, Chomutov – Frýdek-Místek 1:1, Liberec – Plzeň 0:1, Zlín – Xaverov 6:0, České Budějovice – Mladá Boleslav 3:1.

1. S.N.F.L.

Výsledky 1. kola: Spojte Bratislava – Slovan 1:3, Čadca – Martin 3:1, ČH Bratislava – Levice 1:0, Senica – Hurbanovo 2:2, ZTS Košice – Stropkov 1:0, Trebišov – Považská Bystrica 1:4, Prievidza – Humenné 2:0, Michalovce – Lok. Košice 0:1.

LEDNÍ HOKEJ

Finsko – Československo 7:3,
Finsko – Československo 1:1.
Kanada – Československo 4:2,
SSSR – Kanada 9:4, Kanada – USA 11:2, Kanada – USA 7:6.

CANADA - CUP

V pátek 28. srpna byly zahájeny boje o „Canada - Cup“ v ledním hokeji za účasti nejlepších světových mužstev.

1. Kanada
2. SSSR
3. Československo
4. Švédsko
5. Finsko
6. USA

Program zápasů:

28.8. Kanada – Československo v Calgary, USA – Finsko v Hamiltonu.
29.8. SSSR – Švédsko v Calgary.
30.8. Kanada – Finsko v Hamiltonu
31.8. SSSR – Československo v Calgary, USA – Švédsko v Hamiltonu
2.9. Kanada – USA v Hamil-

tonu, Švédsko – Československo v Ottawě, SSSR – Finsko v Halifaxu.

Mužstvo SSSR je v tomto turnaji favoritem.

Mužstvo Československa hraje podúroveň a nemá ani tu nejmenší naději na úspěch.

TENIS

Mason – Ohio

Finále dvouhry: Edberg – Becker 6:4, 6:1.

Finále čtyřhry: Flach, Seguso – Denton, Fitzgerald 7:5, 6:3.

Toronto – Kanada

Finále dvouhra žen: Shriverová – Garrisonová 6:4, 6:1.

Čtyřhra: Garrisonová, McNeilová – Kilshová, Suková 6:1, 6:2.

Istanbul – Turecko

Finále: Stankovič, ČSSR – Secarceanu, Rum. 6:2, 6:1.

Zprávy ze Sparty A.B.A. Chicago

Kopaná - Metro - Liga

V neděli dne 30. září zahájí Metro-Liga svou podzimní sezonu. Na programu jsou následující zápasy:

Major Divize:

Sparta - United Serbs
Liths - Eagles
Gr. White - Schwaben
Vikings - Royal Wawel
Lightning - Kickers

1. Divize:

Wauconda - Slovaks
Fortuna - Rams
Trevians - Aurora
Real F.C. - Wings
Wauconda „B“ - Falcons
Real F.C. „B“ - Lions
Bullets - Fortuna „B“

Sparta – United Serbs

ve 3:00 hod. ve Wheatonu
Manažer Sparty Jarda Fajkus má před zahájením podzimní sezony velmi těžký úkol. Na jaře Spart'ané získali pouze 6 bodů, když jeden zápas vyhráli a čtyřikrát hráli nerozhodně. Achillovou patou mužstva Sparty je útok, který v devíti zápasech docílil pouze 8 branek. Hledají se kanonýři.

United Serbs získal mnohé posily a pod vedením nového trenéra Mike Crbiče bude hrát roli favorita v celé podzimní sezóně.

Tabulka Major Divize po jarní sezóně:

1. EAGLES	31:12	14
2. KICKERS	23:8	14
3. SCHWABEN	20:13	11
4. VIKINGS	16:14	11
5. GR. WHITE	18:15	10
6. LIGHTNING	12:19	8
7. LITHS	13:29	8
8. SPARTA	8:16	6
9. UNITED SERBS	17:19	4
10. ROYAL WAWEL	13:26	4

Jarda Fajkus

Odbočka ČSNRA

„28. říjen“

pořádá

2. ROČNÍK

TENISOVÉ SOUTĚŽE

Mohou se zúčastnit krajané a exulanti československého původu.

Předběžný rozvrh soutěže:

1) **Dámská a pánská dvouhra**
Sobota 12. září v 9:00 A.M. na dvorcích Morton West High School - Harelm a 24. ulice - Berwyn.

Všechny zápasy až na finále.
2) **Dámská, pánská a smíšená čtyřhra**

Neděle 13. září v 9:00 A.M. opět na dvorcích Morton West High School.

Všechny zápasy až na finále.

3) **Finálové zápasy ve všech skupinách**

Sobota 19. září 9:00 A.M. bud' na dvorcích Morton West High School po případě na jiném místě o kterém se vyjednává.

Jednotlivcům, kteří mají zájem o kteroukoliv čtyřhru a nemají spoluhráče bude partner přidělen při losování v klubovně Sparty A.B.A. ve středu 9. září v 8:00 P.M.

Zápisné je \$5.00 za jednotlivce, \$10.00 za dvojici

Přihlášky přijímá:

Ota Karásek
2712 So. 58th Court
Cicero, IL. 60650
Tel: (312) 656 - 9581

Zveme všechny činné hráčky a hráče v chicagské metropolitní oblasti k účasti na této soutěži.

Za odbočku 28. říjen

Rozina Nehasilová
předsedkyně
Joseph Bárta, jednatel

MÁTE ZAPLACEN
HLAS NÁRODA
NA ROK 1987?

MARIÁNSKY ROK

1. januára 1987, v homilii počas slávnostnej svätej omše v bazilike svätého Petra, Svätý Otec Ján Pavol II. slávnostne vyhlásil:

„Blahoslavená si (Mária), lebo si uverila... (porov. Lk 1,45). Uverila si vo chvíli Zvestovania. Uverila si v betlehemskej noci Narodenia. Uverila si na Kalvárii.(...)“

Cirkev upiera svoje oči na Teba, ako na svoj najjasnejší vzor. Upiera ich zvlášť v tejto dobe, keď sa pripravuje osláviť príchod tretieho tisícročia kresťanskej éry. Aby sa Cirkev mohla lepšie pripraviť na tento dátum, obracia svoj zrak k Tebe, ktorá si bola prozretel'ným nástrojom, ktorým si položil Syn Boží, aby sa mohol stať Synom človeka a tak byť Začiatkom nových časov. S týmto úmyslom Cirkev chce sláviť zvláštny rok zasvätený Tebe, ROK MARIÁNSKY, ktorý sa začne na tohoročný sviatok Turic a dokončí za nasledujúceho roku na veľký sviatok Tvojho nanebovzatia.

Každé biskupstvo bude sláviť tento rok zvláštnymi podujatiami, pomocou ktorých sa bude usilovať prehl'bit' Tvoje tajomstvo a zvrúcniť úctu k Tebe, s obnovenou snahou prí'núť sa čoraz užšie k Božej vôli, podľa príkladu, ktorý si nám dala Ty, verná Služobnica Pána.

Tieto podujatia sa budú môcť plodne začleniť do priebehu liturgického roku a do „geografie“ Tvojich svätých, ktoré úcta veriacich vystavila na Tvoju česť vo všetkých kútoch sveta.

My túžime, ó, Panna Mária, aby si Ty ziarila na obzore adventu našich čias, keď sa približujeme k tretiemu tisícročiu po Kristovi. Túžime prehl'bit' v nás povedomie Tvojej prítomnosti v tajomstve Ježiša Krista a Cirkvi, ako nás to naučil Druhý vatikánsky koncil. Za tým cieľom terajší Petrov nástupca, ktorý Tebe odporúča svoj úrad a svoju službu, mieni sa najbližšie obrátiť na svojich bratov vo viere encyklikou, venovanou Tebe, Panna Mária, ktorá si nevýslovným darom nebeského Otca celému ľudstvu.“

Zaiste nie je náhodou, že Svätý Otec vybral práve rok 1987 a 1988 pre oslavu Panny Márie. Nebolo to rozhodnutie z jedného dňa na druhý, ale predchádzala mu určite dlhá úvaha. Už roku 1983 vo svojej kázni v Lurde okrem iného povedal: „Nebolo by vhodné, predtým než oslávim dvetisíc rokov od narodenia Krista, osláviť dvetisíc rokov od narodenia

OBLÍBENÁ SKUPINA

Express
ze St. Louis, MO

bude vystupovať

V PÁTEK 28. SRPNA 1987
V 9:00 P.M.

S ŠIROKÝM REPERTOÁREM
ČESKOSLOVENSÝCH A AMERICKÝCH
POPULÁRNÝCH PÍSNÍ

v klubovně SPARTY
(5700 W. Cermak Rd., Cicero)

VSTUP: VOLNÝ

Prijďte se pobavit, určitě nebudete zklamáni!

Panny Márie?"

V encyklike Redemptoris Mater, ktorú Svätý Otec napísal práve z príležitosti Mariánskeho roku čítame: „Skutočne, aj keď nie je možné stanoviť presný dátum narodenia Panny Márie ze strany Cirkvi je zrejme, že Panna Mária sa objavila na horizonte dejín spásy skôr ako Kristus. Je faktom, že zatiaľ čo sa definitívne blížila „plnosť časov“, t.j. spásonosný príchod Emanuela, tá, ktorá od večnosti bola určená byť jeho Matkou, už žila na zemi. O tomto jej „predchádzaní“ príchodu Krista každoročne rozjímame v liturgii adventného obdobia. Ak roky, ktoré nás ešte delia od konca druhého a približujú nás k začiatku tretieho tisícročia, porovnáme k onému dávneému historickému čakaniu na Spasiteľa, je úplne pochopiteľné, že v tomto období túžime sa obrátiť zvláštnym spôsobom na ňu, ktorá v „noci“ čakania Príchodu začala žiarit ako pravá „Hviezda ranná“ (RM n.3).

Mariánsky rok je akoby pokračovaním zasvätenia celého sveta, ktoré žiadala Panna Mária vo svojich zjaveniach r. 1917 vo Fatime. Roku 1988 oslávime tisíc rokov kresťanstva Kyjevskej Rusi a preto línia zasvätenia mieru práve do tejto krajiny. Panna Mária vo Fatime zvláštnym spôsobom. Dňa 13. mája 1987 uplynulo sedemdesiat rokov od jej prvého zjavenia sa v tejto portugalskej dedinke. Keď pred dvadsiatimi rokmi pápež Pavol IV. bol na púti vo Fatime, napísal pri tejto príležitosti apoštolskú exhortáciu Signum Magnum. Tento názov pápež nevybral náhodne, inšpiráciou mu bola posledná kniha Nového zákona Zjavenie sv. Jána, dvanásť kapitola.

Terajší Svätý Otec, Ján Pavol II. je pápežom, ktorý naplno „vstúpil“ do fatimského poslania. Omilostená Hyacinta vo Fatime vo svojej vízii videla zraneného pápeža v krvi na veľkom námestí. My sme Jána Pavla II. videli zraneného na vlastné oči na Námestí sv. Petra pred šiestimi rokmi, tiež práve 13. mája. O rok neskôr, 13. mája Svätý Otec bol vo Fatime, aby sa tam podakoval Panně Márii, ktorá mu zachránila život. Teraz vyhlásil Mariánsky rok, ktorý sa začal 7. júna 1987 a potrvá so 15. augusta 1988. Je na nás, čo urobíme my v tomto milostivom roku. Nemusia to byť veľké veci. Stačí sa pomodliť denne jeden ruženec. To bude náš príspevok a podpora víťazstvu Nepoškvrneného Srdca Panny Márie. -jck-

**Z ÚŘADOVNY
NÁRODNÍHO SVAZU
ČESKÝCH KATOLÍKŮ**

Milí členové, přátelé a příznivci NSČK!

Náš chicagský Distriktní svaz českých katolíků pořádá svůj tradiční „Den českých katolíků“ v neděli 4. října 1987 v sále Česko-amerického kulturního střediska „Velehradu“ 2657-59 So. Lawndale Ave. Jako každým rokem čistého výtěžku z tohoto kulturního podniku bude použito k podpoře našich záslužných kulturně potřebných a dobročinných organizací a tisku.

K čistému výtěžku hodně přispívá zisk z knížek „Štěstěny“.

Snažíme se vždy, aby vlastníci šťastných loterních čísel dostali za jejich odkoupení losů a svou dobrosrdečnost nějakou pěknou výhru.

Abychom měli však bohatou tombolu, potřebujeme také Vaši pomoci.

Obracíme se proto již nyní na Vás s prosbou, abyste i letošního roku na nás pamatovali nějakým pěkným dárkem do tomboly.

Své dary můžete přinést buď do úřadovny NSČK, anebo do administrace H.N.: obě jsou, jak víte, v budově chicagského Velehradu. Nemůžete-li nám dary sami přinést, rádi si pro ně přijedeme, když nás zavoláte: telefon NSČK: 522-7575; telefon H.N. 762-2044.

Předem přijmete naše srdečné Pán Bůh zaplat' za Vaši štědrost a snahu pomoci, aby se dobrá věc opět podařila.

Distriktní svaz českých katolíků - Chicago.

**ÚSTŘEDÍ ČESKOSLOVENSKÉHO SOKOLSTVA V ZAHRANIČÍ
CZECHOSLOVAK SOKOL ABROAD**

ENGLISH SPEAKING: 15 HILDEGARDSTRASSE, CHICAGO, ILL. 60641
FRANCOFONE: 152 RUE DE LA VILLE, SUITE 101, MONTREAL, QUEBEC H3T 1M2
ZÜRICH: STAUFFACHERSTRASSE 222, CH-8004 ZÜRICH, SWITZERLAND, TEL. (01) 242 45 34

Starosta - President: Dipl. Arch. RUDOLF FIALA
Stauffacherstrasse 222, CH-8004 Zürich, Switzerland, Tel. 01/242 45 34

PROBATIONARY EXECUTIVE COMMITTEE

- Starosta - President: Dipl. Arch. RUDOLF FIALA, Zürich, Switzerland
- Missionary: ROBERT RADA, Paris, France
- VIALENTIN F. SVOBODA, Zollikofen, Switzerland
- Mgr. H. H. ZUBER, Herten, Switzerland
- Natalie: Director of Women: DAGMAR BERGLOVA, Birschwil, Switzerland
- Director of Education: Dr. ZDENĚK BÍLÝ, Reuval, Switzerland
- Head of Secretariat: LUDOVIT BRAJ, Hunsbühl, Switzerland
- Palldobok - Treasurer: ZDENEK BIKKA, U.S.A. Chicago, Ill. Canada: Member: JOSEPH J. HORVATH, Member: Director: JAN WALDAUF, Mississauga, Ont., Canada.

Zürich, 12. června 1987.

Bratr

Jiří ŠPÁNEK
přímý člen Ústředí
Čs. Sokolstva v zahraničí
1364 Drake Avenue
BURLINGAME, CA 94010
U. S. A.

Milý bratře Špánku, Ústředí československého Sokolstva v zahraničí konalo v Bnichově ve dnech 24.-26. dubna t.r. svoji schůzi. Na návrh předsednictva Tl. výbor uděluje, jako bývalému jednateli Sokola Pařížského, za dlouholetou činnost sokolskou ve staré vlasti a hlavně v zahraničí

Zlatou medaili
Ústředí československého Sokolstva v zahraničí.

Vyjadřujeme tím náš velký dík a uznání za velkou práci pro celou sokolskou rodinu, kterou Jsi v celém životě konal a vykonal. Vážíme si jí a je pro nás příkladnou. Doufáme pevně, že ještě dlouho budeme moct s Tebou, s Tvými radami i pomocí uchránit a prohloubovat brázdu, zakladateli našeho hnutí započatou.

Se sokolským "NAZDAR"

Za:

Čestný člen výboru: Honorary Board Member: MAREK PROVAZNIKŮVA, JARMIJA UHELIČOVA, JOSEPH J. HORVATH, FRANTIŠEK HEDLER

Vladimír F. SVOBODA
místostarosta

Rudolf FIALA
starosta

ARGENTINA • AUSTRALIA • AUSTRIA • CANADA • FRANCE • GERMANY • INDIANAN • SOUTH AFRICA

August 21, 1987

**PRESS STATEMENT
OF THE U.S. STATE DEPARTMENT
ON THE 19TH ANNIVERSARY OF THE
SOVIET INVASION OF CZECHOSLOVAKIA**

Nineteen years ago today, the people of Czechoslovakia saw their country's experiment in political liberalization brutally crushed under an invasion by the Soviet Union and most other Warsaw Pact states. Some of those very countries which forcibly halted the 1968 exercise in pluralism now announce their openness to domestic reforms. Such actions, even if matched by the more important reforms in international conduct, cannot repay the Czechs and Slovaks for nearly two decades of repression and stagnation imposed upon them.

-afa-

**Mr. And Mrs. Joe Pavlu
Celebrate
Golden Wedding Anniversary**

-Photo Credit: Jack Puryear and Associates Photography

Mr. and Mrs. Joseph Pavlu of Austin celebrated the occasion of their Golden Wedding Anniversary with a Mass of Thanksgiving and a luncheon attended by a number of their friends on June 17, 1987. The Mass was offered by Reverend Monsignor William Botik, State Chaplain of the Catholic Family Fraternal of Texas.

Mr. Joseph Pavlu and Miss Benita Meyer were married on June 14, 1937.

A beautiful cake decorated in a Golden Anniversary theme, along with a white chrysanthemum plant and a carnation arrangement, gave a special touch to the celebration of the once-in-a-lifetime event.

Mr. and Mrs. Pavlu have accomplished many good works during their lives. They are recognized by the Church as Sir Joseph Pavlu, KC*HS, and Lady Benita Pavlu, LGCHS, members of the Equestrian Order of the Holy Sepulchre of Jerusalem.

Mrs. Benita Pavlu is a Member of the Catholic Family Fraternal of Texas-K.J.Z.T. and Local Society No. 2 of Hallettsville. She has played a very active part in much of the progress of the Fraternal,

holding Offices at the Society level and various Offices on the District level, and serving as State Vice-President from 1955-1959, Editor from 1955-1987, and President from 1959-1987. Mrs. Pavlu currently serves as Chairman of the Board of Directors and the Fraternal Executive Board.

Mr. Joseph Pavlu is also a Member of the Catholic Family Fraternal of Texas. He has shown a continuing interest and concern in the welfare of the Fraternal, and has participated in its activities throughout the years. Mr. Pavlu's application for membership as an Associate Member with Insurance was the first ever processed through the State Office.

In addition to their other contributions to the Catholic Family Fraternal of Texas, Mr. and Mrs. Pavlu have established a trust fund known as the Pavlu Memorial Scholarship Fund, the interest of which will continue to be used to provide scholarships for Members of the Catholic Family Fraternal of Texas-K.J.Z.T.

(Catholic Family Fraternal Journal August 1987)

599-4372

ROZPOCTY ZDARMA

**Independent Glass Service
VEŠKERÉ SKLENÁRSKÉ PRÁCE**

KOVOVÁ DVOJITÁ OKNA (STORM WINDOWS)
PLEXIGLASS — ZRCADLA
8014 SOUTH NATCHEZ AVENUE
BURBANK, ILLINOIS 60459

WILLIAM KRÁTKÝ
evropský vyučený sklenář u dědy a otce v Československu

Nakloní se v příštích dvou letech náš severní soused - Kanada - politicky doleva?

(Pokračování ze str. 1)
oběma zeměmi. NDP prozatím sice mlčí o marxismu, ale je opravdovou socialistickou stranou a členkou socialistické internacionály. Proto v minulosti vedla v Kanadě kampaň za znárodnění bank a významných přírodních zdrojů. V posledních letech však hlásala umírněnost v těchto svých požadavcích a spíše se - po vzoru francouzských socialistů - přiklonila k politickému středu.

Broadbent, nyní 51-letý, syn automobilového dělníka, byl dříve profesorem politické filosofie. Jeho osobnost je obyčejným Kanad'ánem přitažlivá svou přímostí a počestností; všichni ho považují za charakterního člověka,

kterému je možno důvěřovat, a proto mají plnou důvěru v to, co řekne. Sám představuje Kanad'ánům socialistickou stranu jako „stranu soucitu a obhájky spravedlivého sociálního řádu“. - O vnitřních neshodách uvnitř strany NDP se kanadská veřejnost nikdy nic nedozví. - Tak se nová demokratická strana nejen postupně stává jednou ze tří hlavních stran kanadského politického systému, nýbrž navíc si mezi nimi získává první místo. Zvítězí-li při volbách, pak se Broadbent stane ministerským předsedou Kanady, a pak jak zahraniční politika tak i dosavadní ekonomický systém této země projdou asi hlubokou změnou.

PRÁVĚ PŘED STO LETY ZEMŘEL VÁCLAV SVATOPLUK ŠTULC

(Pokračování ze str. 1)
života", v němž seznamoval řemeslné učně i studenty se všemi památnými místy v Čechách a na Moravě, aby v nich tak rozšířil vlastivědné znalosti a vštěpoval do jejich myslí i srdcí lásku k rodné vlasti a národu. Stručnou národní historii vylíčil školní mládeži v „Padesáti bajkách", kterou dal velmi přiléhavě dokonce ilustrovat obrázky. Výchovně poučné pro život jsou jeho básnické sbírky „České dumy" s národně politickými motivy (1867), a „Harfa sionská" (1868), v nichž v češtině napodobuje rytmičtým veršem starozákonní žalmy a hymny. Krátké výchovně poučné povídky začal psát už v pražském semináři pod pseudonymem Václav Svatopluk Kladenský do časopisu Blahověst, jež pak sám celých patnáct let redigoval (1847-62) - a v němž vyšly i jeho „Perly nebeské" s náměty z evangelií (1865), básně, věnované bratřím ze Slovenska „Na Tatrách a pod Tatrami". - V té době se také seznámil s polským knížetem J. Lubomirským, s nímž jej pak pojilo po celý život upřímné přátelství. Dal se do studia polštiny a stal se tak u nás prvním propagátorem a budovatelem česko - polské vzájemnosti na poli literárním. Přeložil do češtiny celého Mic-

kiewiczze - (až na „Pana Tadeáše") - Krasiňského, Niemcewicze, Bulgarinu, Brodziňského a j. Ve spolku „Katolická jednota" probudil živý zájem o misijní a kulturní dílo slovanských věrozvěstů svatých Cyrila a Metoděje a vydal i několik spisů literárně - historických - (jako např. „Život sv. Prokopa, opata sázavského" - 1849) - které však pojímal spíše jako zbožnou četbu, protože neměl dostatek času k přísně historicky vědecké práci a dokonce si nemohl ani sehnat přístup ke všem tehdy dostupným historickým pramenům. Hlavně mu šlo o rozšíření a prohloubení vzdělání mezi věřícím lidem, o uvědoměnou víru a lásku k vlasti mezi studující a řemeslnickou mládeží. Od r. 1871 se stal probostem staroslavné kapituly vyšehradské, redigoval noviny „Pozor", přeložil z němčiny různé knížky pro mládež a s J.B. Pichlem napsal pro svou dobu velmi solidní studii o Josefu Jungmanovi (1873), zakladateli české moderní jazykovědy.

Když 9. srpna r. 1887 Václav Svatopluk Štulec v Praze na Vyšehradě zemřel, chybělo mu necelých pět měsíců do jeho 73. narozenin. Dnes na něho v H.N. vděčně vzpomínáme, abychom mu poděkovali za všechny jeho námahy a práce a vyprosili si jeho přímluvu u našich svatých ochránců, aby všichni v dnešní vážné době pomáhali nám, jako pomáhali jemu v jeho revoluční době.

RŮZNÉ ZPRÁVY

Ankara. — Kurdové, žijící v Iránu, Iráku, Sýrii, v Sovětském svazu a v Turecku touží už dávno a zvláště od minulého století po utvoření samostatného státu; mezinárodní komunita však byla vůči tomuto jejich volání až dosud zcela netečná, ačkoliv Kurdové mají svou řeč a kulturu. Protože jsou šijité jako Iránci, Irán by jich chtěl nyní použít k šíření své fundamentalistické revoluce do Iráku a všech zemí, kde Kurdové žijí. SSSR ze zcela jiných důvodů podporuje najednou také jejich „boj za samostatnost", ale jen v naději, že by později z Kurdistánu mohl učinit svého satelita. V Turecku separatističtí turečtí Kurdové činí v posledních letech ze svých základů v Iráku a v Sýrii výpady do tureckého pohraničního území; loupi a ničí tamní turecké vesnice a vraždí jejich obyvatelstvo. Tak chtějí činit nátlak na vládu v Ankaře, aby udělila tureckým Kurdům samosprávu či nezávislost. S Irákem však nedávno Turecko uzavřelo smlouvu, podle které turecká armáda má dovoleno pronásledovat kurdské teroristy na iráckém území až do vzdálenosti šesti mil od hranic. Turecký ministerský předseda Turgut Ozal by nyní chtěl obdržet stejnou výsadu také od Sýrie, aby turecká armáda mohla pronásledovat kurdské teroristy, kteří vpadnou ze Sýrie do Turecka, až na syrské území. Později by Turecko chtělo obdržet podobné narovnání také s Iránem. V Iráku žijí Kurdové na území, které je bohaté na ložiska ropy; tato území však jsou v rukou sunnitské vlády v Bagdádu.

● ● ●
Londýn. — Zatímco US kongresníci ostře kritisovali presidenta Reagana a jeho spolupracovníky, že jednali s iránskými teroristy, britská vláda Margaret Thatcherové si s podobnými problémy nedělá žádné výčitky svědomí. Už navázala znovu diplomatické vztahy s dvěma zeměmi, které podporují terorismus: se Sýrií a s Libyí. Vztahy se Sýrií byly přerušeny v říjnu 1986, když syrský terorista Nezar Nawaf Mansour Hindawi byl odsouzen londýnským soudem, protože dal své těhotné irské milence, bez jejího vědomí, aktovku s bombou, aby ji vzala s sebou do izraelského letadla, v němž chtěla letět do Izraele. Při procesu bylo dokázáno, že Hindawi jednal z pověření syrského velvyslanectví v Londýně - (které ob-

VELMI VÝHODNÁ INVESTICE

VÝHODNÁ KOUPEĚ

rodinného domu v Berwynu, IL. v sousedství „Gold Coast"; 15 let stará cihlová stavba; 3 ložnice s prostornými šatnami, kuchyně, jídelna, obývací pokoj, 2 koupelny, dokončený basement s rekreační místností, zastíněné patio a garáž na 2 auta. Dobrá cena - musí se vidět.

Prodej lotů úrodné půdy v Arizoně
1) Bisbee - Arizona
Na prodej 12 lotů - velikost 330 feetů x 146 feetů. Loty je možno koupit dohromady, anebo odděleně: Cena jednoho lotu \$1,300 anebo podle dohody.
2) Wilcox - Arizona
3 loty - každý velikosti 40 akrů. Možno zakoupit dohromady, anebo jednotlivě. Cena podle dohody.

Bližší informace podá Yara MLSNA

RE/MAX Partners Realtors
7002 záp. Čermákova tř. v Berwynu
☎ (312) 484 - 2300

DO ČESKOSLOVENSKA 1987

Hlavní skupinové odlety do Prahy a Bratislavy z Chicaga a New Yorku a neb z dalších míst USA.
3. a 17. září, 2. a 16. října, 6. a 20. listopadu.
Každý zájezd je na 16, 23 a nebo na 30 dní pobytu.
Ceny letenek do Prahy a Bratislavy z Chicaga do 15. září \$868 a pak \$728.
Z New Yorku do 15. září \$729 a pak \$618.
Výhodná cena do Vídně \$652.

Návštěvy příbuzných z Československa vyřizujeme rychle a spolehlivě za nejlevnější ceny. Skupinové odlety z Prahy do New Yorku a zpět jen za \$711 s pobytem až do jednoho roku. Máme zvláštní výhodné nemocenské pojištění pro návštěvníky.

Tuzex - dárková služba Vaším příbuzným a přátelům. Vyřizujeme rovněž zaslání balíčků do Československa.

Vyžádejte si podrobené informace u firmy:

WEBER
TRAVEL AGENCY, INC.

6805 W. ČERMAK ROAD, BERWYN, IL. 60402
Telefon: 312-749-1333 nebo 242-1512

Blanche Marie Atwood

Vzpomínka na Českomoravskou vysočinu

Rybná a Březiny půvabné vesničky Vysočiny zapomenutým rájem kdos nazval kraj ten celý od Poličky až k Březinám. A pravdu měl.

V dětství svém prázdniny jak št'astné dítě jsem tam trávil a těžko zapomenout na krásný ten kraj.

Líbezné Březiny, rodná vísko otce mého, jaké

vy to v sobě kouzlo máte, že po letech mnohých se ještě v srdci ozýváte, a že stále se musím vracet k vám ve svých vzpomínkách?

Silnici bílou, vroubenou po stranách lesem, kde rostlo kapradí a voněl rudý vřes, já často chodila tam s tatínkem svým a byla št'astna tam na Březinách.

A moje děti? Také tam jezdily rády, at' to byl Kája, neb Vlád'a ještě malý, později Milan i Martina; všechny je vábila ta naše půvabná Vysočina.

A druhá vesnička Pustá Rybná? Též k srdci přirostla mi, vždyt' moji rodiče tam později též delší léta žili.

Já na dlouhé procházky okolím tam chodila; studánky průzračné lákaly mne v lese, borůvky sladké i maliny jsem tam sbírala, a v stříbrných vlnkách potoka Hlučálu já častokrát se i koupala.

Vše prchlo do dáli jak překrásný sen, z kterého se probouzíme, když po noci nastává opět bílý den.

Krajina dětství i smavého mládí již nikdy nevrátí se zpět, tak jako už nikdy nevzkřísíme povadlé růže vonný květ.

Však vzpomínky mé věčně budou v srdci žít a nikdy co živa ještě budu, nezapomenu na Českomoravskou vysočinu.

LETOŠNÍ NÁVŠTĚVA US VELVYSLANCE V ČESKOSLOVENSKU

ve městech a vesnicích jihozápadních Čech, které osvobodila americká Pattonova armáda, byla zvláště srdečně upřímná za velké účasti místních občanů.

*

**

Jak jsme v H.N. z 23. května t.r. již oznámili, ve dnech 16., 17. a 18. května se US velvyslanec v Praze Niemczyk - (polského původu) - rozjel se svým doprovodem k hrobům amerických vojáků, padlých při osvobození jihozápadních Čech v květnu r. 1945. Navštívil tak Vitějovice, Kašperské Hory, Sušici, Strakonice, Pole, Lnáře, Kolovec, Domažlice, Klatovy, Litice, Rokycany a Cheb. Plzni samotné se však musil i letos ještě pan americký velvyslanec vyhnout...!

Největší radost však měla tahle stařenka, kterou letos vyhledal americký veterán Mr. Steahley - (možná dokonce kdysi v prarodičích český Štíhlý?) - který si sám zaletěl do Československa, aby se poklonil svým padlým kamarádům a navštívil české rodiny, které v r. 1945 u nás poznal.

drželo bombu diplomatickou poštou) - a že do tohoto teroristického plánu byli také zapojeni šéf syrské letecké výzvědné služby gen. Mohammad Khuli a jeho náměstek brig. gen. Haythan Said. Syrský prezident Hafez Assad nyní propustil oba generáty z jejich funkce, aby tak usnadnil Thatcherové obnovení diplomatických vztahů s jeho zemí. Dříve přerušila Anglie své diplomatické vztahy s Libyí, když vloni jedna britská policistka byla zastřelena při palbě z budovy libyjského velvyslanectví v Londýně. Thatcherová pak normalizovala vztahy s Libyí za necelý rok.

● ● ●

Miami. — V roce 1980 při „operaci Mariel“ - (nazvané tak podle kubánského průchodního přístavu) - bylo s Castrovým dovolením a souhlasem přivezeno celkem 125,000 kubánských uprchlíků, chovanců vězení i mentálně postižených lidí do okresu Dade na jihu Floridy, aby žili ve Spojených státech a později se stali naturalizovanými americkými občany. Nedávno se vztahy mezi Kubou a USA náhle zhoršily, když kubánský brigádní generál Rafael del Pino Diaz uprchl do USA. Castro proti tomu reagoval jednak

čistkami v řadách kubánské armády a policie, jednak prudkými slovními útoky na Spojené státy a CIA. Kromě toho prý zamýšlí poslat do USA další množství kubánských nespokojenců, aby tak způsobil Washingtonu další problémy s jejich přijetím, protože mezi „uprchlíky - zločince“ přimíchá své špiony a vycvičené revolucionáře. Zároveň se čeká, že do okresu Dade budou přicházet uprchlíci z Haiti, kde v poslední době dochází k bouřím a demonstracím proti prozatímní nepopulární vládě gen. Henry Namphyho. Bývalí gardisté presidenta Duvaliera, zvaní „Tontons Macoutes“, na podnět gen. Namphyho střílejí do lidu a demonstrantů, patrně aby jim nahnali strach, a aby Hait'ané zanechali demonstrací a podřídili se nynějšímu režimu. Je tedy nebezpečí, že také Hait'ané budou více než dosud přijíždět na bárkách do exilu do USA, což přivede Washingtonu nové trapné problémy, zvláště když Castro posílá na Haiti své marxistické agenty.

● ● ●

Stockholm. — Sovětský svaz utvořil během posledních let komanda pro zvláštní operace, zvaná SPETSNAZ, jichž úkolem je důkladně proz-

koumat pobřeží a povrchové přírodní útvary všude v nekomunistické přímořské Evropě, aby pak v případě bleskové války tatáž komanda ihned zasáhla na místě a zničením vojenských objektů i zavražděním význačnějších osobností tam způsobila zmatek a tak připravila půdu pro příchod komunistických armád. Tato komanda se zejména živě zajímají o pobřeží Švédska a ostatních skandinávských zemí. Komanda SPETSNAZ se přibližují ke švédskému pobřeží v nových miniponorkách. Švédský armádní major Bill Noren, předseda Výzvědného a bezpečnostního oddělení pro pobřežní obranu ve Stockholmu, nedávno řekl, že pokud moře není zamrzlé, průměrně asi 10 malých sovětských ponorek pronikne denně do švédských vod, aby tam konaly výzvědnou činnost. Švédská vláda však o tom téměř mlčí, aby se vyvarovala vojenským srážkám a nepříjemným diplomatickým konfrontacím se SSSR.

● ● ●

Washington. — Reaganova vláda se rozhodla poslat 1. září do Damašku US velvyslance Williama Eagletona, který se má pokusit o zlepšení vztahů

mezi USA a syrskou vládou presidenta Hafez Assada. Eagleton byl odvolán do Washingtonu na podzim 1986 na protest proti tomu, že Sýrie pomáhá mezinárodnímu terorismu. Sýrie proto nadále zůstává v seznamu zemí US státního departmentu, které podporují mezinárodní terorismus, spolu s Libyí, Kubou, Iránem a Jižním Jemenem, ale president Reagan - na radu Thatcherové - doufá ve změnu Assadova postoje, a proto posílá Eagletona zpět do Damašku.

● ● ●

Washington. — Podle vládních statistik se zdraví Američanů stále zlepšuje. Muž, kterému v roce 1983 bylo 45 let, má průměrně naději, že se dožije věku 74.7 let, což je o 3 roky více, než měli 45-letí muži v roce 1950. Žena, které bylo v roce

1983 45 let, má naději, že se průměrně dožije 80.4 let, což je o 4.5 roku více, než měla 45-letá žena v roce 1950. Dítě, které se narodilo v roce 1983, má průměrně naději, že se dožije věku 74.6 let. Od roku 1970 do r. 1984 v USA úmrtní na srdeční mrtvici klesla o 28 % a úmrtní na mozkovou mrtvici klesla o 49 %. Tato zlepšení se přičítají různým skutečnostem: lepšímu lékařskému ošetření; lepšímu vyživování; zvýšení zájmu o sport a tělocvik; lepší kontrole vysokého krevního tlaku a opuštění kouření. V roce 1965 kouřilo ve Spojených státech 50 % mužů a 34.2 % žen; v roce 1983 už jen 35 % mužů a 29.9 % žen. Výdaje za léčení se však silně zvýšily; v roce 1984 průměrně každý Američan vydal za své léčení \$1,580, což bylo třikrát více než před deseti lety.

Czechoslovak
Radio Broadcast

795-6172

SPECTRUM

WCEV 1450 AM

„Poslouchejte v celém „Chicagoland“
nový, pestrý čs. pořad „SPECTRUM“,
každé úterý v 8.05 P.M. - 8.30 P.M.
na vlně 1450 AM WCEV Radio
pod vedením Jarmily Smrčkové

St. Wenceslaus Day

A Committee Organized of Czech Catholics in Greater Cleveland to Commemorate the Feast of Saint Wenceslaus. Holy Family Church 13205 Chapelside Avenue Cleveland, Ohio 44120

Dear Friends:

The Annual Observance of St. Wenceslaus Day sponsored by the Czech Catholics of Greater Cleveland will be held on Sunday, September 27, 1987. It is the 64th Anniversary of this celebration honoring our Patron Saint and King of Bohemia.

The day will begin with a 12:00 Noon Polka Mass at Holy Family Church, 13205 Chapelside Avenue, Cleveland, Ohio. Music will be provided by the John Dusek Orchestra. Abbot Roger Gries, O.S.B. of St. Andrew's Abbey will be the Main Celebrant. He will be assisted by local Czech and Slovak clergy.

Immediately after the Mass, in the Parish Auditorium, there will be a traditional Czech Dinner, catered by Voracek Catering. There will be music from 1:30 P.M. to 4:30 P.M. by the Joe Novak Combo.

A Civic Program will follow the dinner. Our Guest Speaker will be Rev. Dr. Joseph W. Skrha, Deacon at Our Lady of Lourdes Parish and Director of Pastoral Care at St. Alexis Hospital. His topic will be, „St. Wenceslaus! Is he alive today?”

A Souvenir Program is being printed for this occasion and the Committee wishes to solicit your generous patronage. Proceeds from this celebration will be distributed to various charities. An envelope is enclosed for your convenience. Please make checks payable to the St. Wenceslaus Day Committee.

Dinner tickets are \$10.00 per person, BY ADVANCE RESERVATION ONLY.

Please let us hear from you. Deadline for Patron Listings and Dinner Reservations is September 8, 1987.

Thank you for your generosity and kind cooperation.

Sincerely,

Rev. Bob Wenz, Pastor
Holy Family Church
Patricia Ciha, President
St. Wenceslaus Day Committee

Dinner tickets:

Nary Ann Mahoney
439 - 5388

Patron Listings:
Dan Kvacek

561 - 0595

ŠTĚPÁN KARDINÁL TROCHTA

ŽIVOTOPISNÁ ČRTA A VÝBĚR
Z PROSLOVŮ A PASTÝŘSKÝCH LISTŮ

(K 10. výročím smrti vydali čeští salesiáni)

(Pokračování z min. čísla)

27.

VINICE PÁNĚ BEZ DĚLNÍKŮ

Pastýřský list J. Em. Štěpána kard. TROCHTY o kněžských a řeholních povoláních, napsaný ke dni světových modliteb za duchovní povolání, ale církevními úřady zabavený. - 12. května 1973.

Draží věřící, milovaní bratři a sestry!

Dnešní neděli slavíme s celou Katolickou Církví světový den modliteb za povolání k duchovnímu stavu. Svätý Otec Pavel VI. projevil hned na začátku přání, aby se tyto dny, v nichž Církev Svätá prosí Pána za dar nových povolání k řeholnímu a kněžskému stavu, nestaly jen nějakou povrchní, prázdnu církevní manifestací, ale aby dostaly vnitřní, duchovní náplň a praktický ráz. V těchto dnech by měl stoupat k nebi ze všech částí naší zeměkoule prosebný hlas upřímné a vytrvalé modlitby, spojené s kajícími skutky a praktickými obětmi. Kéž by tyto naše oběti a modlitby dosáhly od Božího milosrdenství, aby nám Pán poslal dostatek kandidátů ku kněžskému a duchovnímu stavu, aby je svou milostí podporoval a uchránil, dokud úplně nevyzrají.

Odpovědnost křesťanských laiků za kněžská povolání.

Současně bychom měli dnes ale všichni vážně zpytovat své svědomí, zda skutečně něco činíme ve prospěch těchto povolání ke kněžskému stavu, anebo zda snad nezapřičiňujeme jejich ztrátu svým nepředloženým počínáním, svou lhostejností, nebo dokonce svým špatným příkladem. Tím bychom vlastně znemožňovali Bohu Všemohoucímu, aby vůbec nějaká povolání posílal a aby tato povolání se ujala.

Světový den modliteb za kněžská a duchovní povolání je totiž především záležitostí křesťanských laiků. Tím ovšem nechci ani zdaleka říci, že by při této příležitosti kněží a duchovní osoby byly zproštěny povinností modlit se a obětovat se za nová povolání a uvažovat o tom, jak pomoci těm, která vyrůstají v jejich okolí, aby se dobře ujala. Právě naopak; prosím o to co nejvroucněji. Mám ale dojem, že křesťanští laici si jsou dosud málo vědomí, že jejich tajemná účast na Kristově královském kněžství (o němž učí sv. Petr - 1 Petri 2,9 - a Druhý Vatikánský Koncil) spočívá především v tom, že jejich rodiny a jejich křesťanský proživaný prostředek je nepostradatelnou a živelnou půdou, do níž Bůh zasévá duchovní povolání, v níž tato pak klíčí, rostou a dozrávají v bohatou žej.

Je-li ale tato půda kamenitá, vyschlá, udupaná, nebo plná plevele, žádnou úrodu od ní nemůžeme očekávat, i kdybychom tam zasévali ta nejzdravější semena; - sám Ježíš Kristus nám to říká v podobnosti o rozsévání. A vskutku, žádný rozumný hospodář nebude zasévat do tak nepříznivé a nepřípravené půdy. Podobně i náš nebeský Hospodář nedává vzniknout vzácným povoláním k řeholnímu a kněžskému stavu v prostředí, které je tak nepříznivé, že by zničilo tato povolání dříve než by se mohla ujet, zapustit kořeny a vyžrát.

Příčiny nedostatku duchovních povolání.

Dovoľte proto, křesťanští laici, abych vám dnes řekl několik otevřených slov já, biskup této diecéze, která pocítuje největší nedostatek kněží v naší vlasti, a vysvětlit, proč právě zde kněžská povolání schází. S teologického hlediska je to nemožné, aby nejvyšší spravedlivý Bůh, který touží spasit všechny lidi a v každém čase, nechtěl poslat i dnes lidem tolik kněžských a řeholních povolání, kolik je jich právě žijící generaci zapotřebí. Tím by přestal být Bohem spravedlivým a milosrdným. Je-li nám tedy jasno, že máme v našich zemích málo kněží a řeholníků, takže ani zdaleka nemohou dostačit na běžnou práci na vinici Páně, pak se musí nalézat důvod této krize ne u Boha, ale jen na naší straně. Krátce řečeno, my nevytváříme vhodné prostředí a půdu klimaticky připravenou, aby do ní nebeský Rozséváč mohl odpovědně svá povolání zasévat.

V čem spočívá konkrétně tato naše netečnost a nepřipravenost? Dám vám několik příkladů.

1. Opuštěné farní osady se přestaly modlit.

Mnoho našich farností je už dlouhá léta bez kněží. A to je vám dobře známo. Ale v kolika z nich se shromažďuje křesťanské

společenství laiků před Svatostánkem k vroucí modlitbě, aby z jejího středu nějaký kněz vyšel? A přece všichni znají slova Pána: »Žej je velká, ale dělníků je málo. Proste tedy Pán žni, aby On poslal dělníky na svou žej!« - (Mt. 9,37). Několikrát jsem byl už téměř rozhodnut poslat nové kněze nejdříve na ty fary, z nichž v poslední době vyšel nějaký kněz; vždyť tyto živé křesťanské obce by si zasloužily víc než ostatní, aby jim kněz byl dán. Jak to má ale dopadnout s těmi farnostmi, které v tomto směru svou povinnost neplní?

2. Špatný příklad v rodinách.

Další konkrétní případ neodpovědnosti tkví v mnohých našich rodinách. Vy, otče a matko, kteří snad ještě posíláte své děti do náboženství, vy se s nimi ale nikdy společně nemodlíte; Písmo sv. nebo nějaká katolická kniha je ve vaší rodině věcí neznamou; nikdy vás vaše děti nevidí přistupovat ke sv. zpovědi a ke sv. přijímání; při svém plánování o budoucnosti vašich dětí si nepřejete ani uvažovat o možnosti duchovního povolání. Bylo by také naprosto zbytečné žádat od vás, abyste se dnes o kněžská a duchovní povolání modlili. Dokud nebudou odstraněny tyto překážky, není vlastně ani žádná účinná modlitba v tomto smyslu možná. Bůh by přece nemohl být tak zlomyslný, aby do vaší rodiny nějaké to budoucí kněžské nebo řeholní povolání poslal a přihlížel, jak vy je svou lhostejností a špatným příkladem zničíte, aby vás pak proto na věky potrestal. Bůh je náš milující Otec a proto neposílá žádné povolání tam, kde s jistotou ví, že jeho zmaření by ještě zvýšilo tíhu hříchů a tedy i trestů za ně.

3. Farnici si kněží nevěží a je opouštějí.

Položme si ještě jednu otázku. Jak pečují u nás křesťanské obce o povolání, která již zde jsou? Chtěl bych v tomto ohledu poukázat alespoň na jedno nebezpečí. Moderní psychologie dnes vědecky potvrdila starou známou pravdu, že člověk se může považovat za člena nějaké společnosti jen do té míry, v jaké je mu dovoleno mít účast na životě a snažení společenského organismu. Vnucená osamělost zde přivádí poněkud ku konci. Představte si tedy, že nějaký kněz, který obětoval svůj rodinný život, aby byl duchovním otcem celé křesťanské obce, místo duchovní rodiny nalezne jen farské příslušníky, kteří se drží od něj v uctivé vzdálenosti a snaží se, jak se říká, jej co nejméně vyrušovat; to značí: přijdou s ním do styku nanejvýš u příležitosti křtu, svatby a pohřbu. V takovém případě by to nebylo jen nadpřirozeným zázrakem, ale zcela zázrakem proti-přirozeným, kdyby takový kněz po svém desetiletém pobytu v takové zcela proti-přirozené osamělosti zůstal ještě normálním člověkem! Bůh ale nemá ve zvyku přeměňovat zázračně lidskou přirozenost, kterou On sám byl stvořil. Tak jako nevzkřísil Abela, kterého Kain fyzicky odpravil, tak nebude ani zázračně zachraňovat žádné kněžské povolání, které společensky zničil osobní nezájem farní obce.

Náleží ovšem také k umění být dnes u nás knězem: nenechat se vnutit do takovéto smrtelné společenské osamocenenosti, a na druhé straně, nevyvolat si ji ani sám případným povýšeným, nezdravým nebo i příliš úzkostlivým vystupováním.

Rozkvět povolání závisí od spolupráce kněží a laiků.

Proto vás prosím, draží křesťanští laici, v tento světový den modliteb za kněžská a řeholní povolání, nepřipusťte, aby vaši kněží zůstali společensky izolováni. Oni ve svém kněžském svěcení slíbili, že vás nepřestanu milovat, a vy, nezapomeňte, že i oni zůstávají lidmi a potřebují lidské sdílnosti a podpory, tak jako to každý z vás prožívá ve své vlastní rodině. Dejte jim pocítit, že s vaší pomocí mohou vždy počítat, právě tak jako vy se můžete vždy na ně spolehnout. Vytvořte kolem vašich kněží radostné společenství a podpořte jejich svaté povolání tím, že jim věnujete svou plnou křesťanskou důvěru. Nezapomeňte, že oni nesou často kříž mnohem těžší než vy, i když jsou zvyklí o tom nemluvit.

Nakonec vás prosím, přispějte opět jako každým rokem tak i k letošní sbírce na kněžský dorost; bude se konat příští neděli při všech bohoslužbách.

Jsem přesvědčen, že otázka povolání ku kněžskému a řeholnímu stavu může být zde vyřešena jen vašimi modlitbami a vaší obětavostí. Jen budete-li odhodláni k obětem, budete moci vytvořit ve svých rodinách a farních obcích ono prostředí vzájemné křesťanské lásky, důvěry a zbožnosti, ve kterém Bůh opět snadno povolání vzbudí. Bez kněží jste odsouzeni k jistému zániku. Prosím Pána Všemohoucího, aby vám dal sílu k tomuto velkému a nutnému vnitřnímu obrácení, abyste v tomto těžkém úkolu, který vám přítomná doba ukládá, neklamali.

Prosím duchovní správce, aby vám pomáhali všemi přirozenými a nadpřirozenými prostředky, jimiž disponují; je to nejen ve vašem, ale i v jejich vlastním zájmu. Já sám světuji do pomoci Boží všechno vaše podnikání ve vašich rodinách i ve farních osadách, provázím vás svými modlitbami a upřímně vám žehnám.

+ Štěpán, kardinál TROCHTA
biskup litoměřický

[V Litoměřicích, dne 12. května 1973.]

(Pokračování příště)

Dr. Joseph Čada:

100 YEARS OF I.B.C.

Important events, such as the centenary of Illinois Benedictine College, now in progress, bring up memories in the minds of the „old folks”. They, it is said, contain „many things not written in books.”

These recollections, while often dim and variegated, are not valueless. They remind us of what we once were and how we lived.

As a proof: Few now know that implied in the plan to establish St. Procopius Academy was an intent to educate young men as teachers of Czech parochial schools and thus satisfy a popular demand that Christian doctrine be taught in the ethnic language spoken at the parish. The custom was rather common in the national parishes of the time. The early Czech churches observed it by hiring teachers from the old country who were also about to function as choir masters or „regenschori”.

The „old folks” may still recall names like Geringer, the choir directors at Chicago's old St. Wenceslaus on De Koven Street, Petrů at St. Procopius, or Halamíček at St. Vitus, the last additionally as a music instructor at Lisle's Academy in the 1900s.

Counterparts of these men were found in most Czech-American parishes. Some, like Stanovský of St. John's in St. Louis won regional fame for his musicianship. A few became known by a happy circumstance. Spillville's „regenschori” in Iowa rose to distinction, because during a summer's vacation in 1893 Antonín Dvořák, the composer, accompanied choir and congregational singing on the organ during Sunday's masses.

But the reign of these cultural torch bearers, whose significance rivalled that of the pastors, was short. There weren't enough of them to teach the burgeoning parish school population by 1900. Teaching nuns replaced them.

Still, the choir masters were too precious to lose. They continued to officiate from their parish organ lofts as intellectual leaders of the congregations to the time of the latter's anglicization in the 1930s.

Though emerging obliquely from the present Procopius centenary, another memory cropping up in the „old folk's” minds is the moral urgency behind the appearance of the parish school, among them St. Procopius Academy.

As recent newcomers, the Czechs had to perch on the lowest rungs of America's social and economic ladder. While they were a literate people, their social perspective was quite circumscribed. They lacked in political sophistication and lived in districts whose language and way of life were totally strange to them. These deficiencies tended to reduce them to second class citizenship.

Yet, the Czechs were determined to hold out. They were too embarrassed to go home. They believed that time would change even their most depressing cases. Above all, they hoped for a better future of their children through education.

Their reliance on education was a quasi-generic trait, planted in them in Bohemia, where after 1850 schooling was avidly promoted as a means to greater political and cultural freedom of their country in Austria-Hungary Empire.

As early as the mid-1850s urban Czech Catholics followed the precedent set by their American coreligionists and established parish primary schools. The act was thoroughly innovative, since the symbiotic relation of Church and State subsidized elementary education in Bohemia and Moravia. Churchless Czechs chose the public school system for their children and met what then was considered an ethnic responsibility by organizing extended day and week-end classes of language literature and folklore in the fraternal halls of their benevolent societies. Both groups, however, considered their chosen form of education societies. Both groups, however, considered their chosen form of education a measure of social control and instrument of a rational assimilation.

Judged from the nature of the environment to which especially the early Czech immigrant was confined, the Catholic choice turned out to be the wiser. In predominantly ethnic workingmen's areas the child was torn between two cultural allegiances, that of the home and of the street. An anachronistic manner of life, more often than not, prevailed in the foreign home with its Old World idiom, customs, values, and behavior. In the street, where the child spent much of its leisure time, another kind of existence prevailed, largely of vulgarized language, morals, and interest. This dichotomy was frustrating

and conducive to delinquency. It bred dislike for the public school and resentment towards the home and its alien atmosphere. It encouraged devious behavior and preference for questionable street companionship.

In Czech settlements at the turn of the twentieth century the chance of undesirable surroundings ran high. Statistics described the Chicago Czech neighborhood as one of the most industrialized and thickly populated areas in the States. It escaped being a slum only by the scrupulous cleanliness of its resident housewives and the passion of the Czech wage-earner to own a home irrespective of its location.

Insufferable conditions in industrial localities became a categorical imperative for the establishment of the parish school. Though a burden on the workingman's slim earnings, the Catholic school was, by its spiritual, social, and ethnic character, an effective means of preserving the unity of the family and closing the cultural gap between the child and the parent. Its teaching nuns identified with the national background of the pupils and understood its problems from first hand experience. Being fundamentally a closed society, the parish brought the young and old together by common bonds of interests and cooperative relationships.

The parents learned to know the needs of the child. Children, parents, and nuns were all involved in the communal facets of their concerns and interests.

Seeking to emulate other ethnic-American groups, the Czechs also interested themselves in matters of higher education. The first indication in this direction came in 1881, when a committee of churchless Czech-Americans proposed a collection of money for advanced educational institutions. The effort was premature and died on the vine. Still, ten years later the Czech free thinkers of Chicago succeeded in funding a college scholarship endowment - („Matice vyššího vzdělání”) - which still operates today.

To describe the manner by which the Catholic Czechs, though exclusively through the guidance of their Benedictine Order of religious, had realized their institution of higher learning in St. Procopius - (now Illinois Benedictine) - College would be carrying coal to Newcastle. Father Vitus Bureš, O.S.B., in his recently published „Chronicle”, commemorating the one hundredth anniversary of the Order, has

comprehensively shown the amount of vision, dedication, and energy it took to realize the Benedictine ministry of education.

The Benedictines fully deserve the recognition as the creative force giving Czech America its only center of advanced learning. Their achievement was dictated by obedience to the precepts of Benedict of Nursia, who asked that education be one of the major occupations of his Order. His Lisle brethren invested this mandate with a broad interpretation, for it has only humanistic but also humanitarian implications. Their generous interpretation, coupled with their skill in judging realities, has definitely designated them to be as competent social scientists as theologians.

For years a window over the entrance to the College building carried a Czech inscription which read: „To God, Nation, and Country”. Some who read the inscription later interpreted it as a declaration of atavistic nature, purporting to plant an Old World way of life into the culturally virgin soil of the New. More thoughtful readers, however, saw it for what it was intended to be; namely, a statement of rational approach to American assimilation. *Theirs was the privilege of knowing that adaptation to which the foreign-born had to submit included a risk of psychological disorientation if effected by a radical uprooting of his finished personality. Immigrant suicides and institutional figures supported their point of view.*

The core of Procopian intellectual guidance consisted of pleating of Old and New World strands of knowledge by formal and casual methods. The first belonged in the classroom, the second in informal student-faculty relations. Student confessions were proofs of this. „I learned as much at St. Procopius by visiting of evenings on the

College front door steps with my „profs” or walking the campus grounds with them as I did in the class or study hall.”

St. Procopius never pretended to be an ivy college admitting only highly selected students. Yet St. Procopius has validated its claim as a center of intellectual and spiritual alchemy, where farm boys or one-time city gamins were given the opportunity to shed crusts of academic ignorance or irrational behavior and become men of sterling quality. Being more of the compassionate mother than a fabled „alma mater” of nostalgic reverie, St. Procopius welcomed with the same ardor all of her children were they from tenement dwellings, marginal farms, cramped quarters of laborers of those blessed homes where a hidden voice urged them to opt for a spiritual vocation, and they did.

In the possession of goods, St. Procopius for many years ranked as a poor man's college. It received no public aid, gifts of generous alumni, or grants of corporate givers. Its budget was determined by the amount of tuition which lower middle classes or wage-earning families could pay for the education of their sons, and how much in salaries teaching lay and ordained members of the Order could save.

In some ways the tight financial situation exerted a benevolent influence. It became a surrogate teacher inculcating the virtues of frugality and self-reliance. No little amount of teaching aids such as laboratory equipment, instructional charts, natural and biological samples, and specimen collections resulted from volunteer efforts of teachers and students working co-operatively during week-ends and vacation time.

The „old folks” who followed the course of Benedictine educational ministry over the course of years looked upon it

(Continued on Page 16)

DO KRAJANSKÉHO NEW YORKU A OKOLÍ
Z dřívějšího „Cephalonia Restaurant” na rohu
31. ulice v Astorii, N.Y.

je nyní
ČESKO-POLSKÁ RESTAURACE
BESEDA SLOVANŮ

Čechů, Slováků, Podkarpatských Rusinů, Poláků,
Ukrajinců a Jihoslovanů.

Na jídelním lístku máme všechny slovanské speciality -
kdo si co poručí.

Americká i importovaná piva, vína a likéry.

Velmi vhodné místo pro rodinné události - svatby, křtiny
narozenniny a přátelské besedy.

SRDEČNĚ VŠECHNY ZVE *hostitelka Jarka*

VOICE OF THE NATION

100 YEARS OF I.B.C.

(Continued from Page 15)

with respect and pride. It contributed to the social dignity and prestige of their neighborhood. It gave them Czech speaking clergy, physicians, lawyers, professional men, and public or official representatives. For spiritual and pragmatic purposes they could use the monastery's land at Lisle and regard it as hallowed ground, a „Czech-American Canterbury”, offering visitors a pleasant Sunday afternoon or serving as a convenient location for spiritual retreats and religious and secular commemorations.

The Benedictines did not remain debtors for the allegiance shown to them. They identified themselves rather fully with the cultural and religious problems of the assimilating Czechs, rationalizing their accommodation on the premise that America was a nation of nations to whose cultural enrichment its citizens had contributed the best elements of their national heritage. This magnanimous assumption unfortunately harbored a peril whose effect was felt during World War One and the years which followed it.

World War I changed America in many facets of life. „America for Americans” appeared as the slogan of the day. Social and ethnic distinctions lost their force for men who lived close together on the battle front or cooperatively sought to win victory by producing war materiel in the shop or factory. As the Allied quarter-master the States grew rich, changing from debtor to a creditor nation.

The nation's overall strength and international prestige, finally, raised it to equality with England as a leading world power.

The influence of the change was measurable in all sectors of America's private and national activity. Its persistent and penetrating power seeped down to the Procopian educational institutions to result in an uninterrupted stream of new departures. While the seminary was spared, the Academy and the College were driven to modify their academic offerings largely in the direction of science. Commercial subjects weakened, and some attrition followed in the humanities. The drift of the educational re-

orientation was graphically illustrated by the erection of a separate science building, the first academic structure raised after the completion of the original campus complex in late 1910s.

The momentum of expansion following the First World War gained force when the Second had ended. After 1945 the campus was torn from its rural isolation of a half century. The Academy, merged with the Sacred Heart Academy for girls, became the diocesan co-educational „Benet Academy.” Eight new buildings were added to the physical plant of the College, four as dormitories. The College became co-educational and in 1976 its monastic leadership changed hands to lay control. Through a selective process the Board of Trustees has crystallized into an imaginative and aggressive body. Finally, Chicago's westward moving population had created a rich watershed of undergraduate, graduate, and special student population whose academic and professional demand could only be met by a vastly expanded faculty of lay specialists.

The changes in scope, nature, and structure which have occurred at Illinois Benedictine College during the past score of years have altered its semi-monastic tone to a secular atmosphere. Yet what really happened is that accidentals or external appearance have taken on a new guise. Intrinsic quality has remained, since guidance and final authority remain with the Order. Thus the Lisle metamorphosis reflects essentially on the senses rather than spirit. The Benedictine characteristic of meeting current needs of time and place has been preserved and the motto of „All for the glory of God” remains as the standard for the monumental Procopian testimonial of the Order's educational ministry. Indeed, it is fully as effective now as it was when in 1887 the Academy found home in a cottage of St. Procopius parish in Chicago. The „old folks” who for a long time have kept watch salute the Order on its contribution to America's cultural institutions. They accompany their felicitation and wishes for the future by a lusty „Mnogaja ljeta” in ancient Czech.

MACAL TO CONDUCT GRANT PARK FINALE AUGUST 26, 28, 29, 30

Grant Park concerts will close out the 1987 season with Zdenek Macal conducting four concerts August 26, 28, 29 and 30 at the Petrillo Music Shell in Grant Park. The first three concerts will be held at 8 p.m. and the latter at 7 p.m.

Macal will conduct the Women's Chorus and the Grant Park Symphony Orchestra in Martinu's **Opening the Wells** featuring soprano Barbara Pearson and baritone Richard Cohn on Wednesday and Friday. The concerts will conclude with Mahler's **Symphony No. 5**.

Macal returns Saturday and Sunday to conduct the Orchestra in their performance at Antonin Dvorak's **Carnival Overture, Cello Concerto** featuring cellist Nathaniel Rosen in his Grant Park Concerts debut, and **Symphony No. 8**. Both concerts are sponsored by the Elsie and Stanley Roth Foundation.

Macal is Principal Conductor of the Grant Park Symphony, Music Director of the Milwaukee Symphony Orchestra and Principal Guest Conductor of the San Antonio Symphony Orchestra.

The Czechoslovakian-born conductor first gained international attention by winning two prestigious contests: the 1965 International conductor's competition in Besancon, France and the 1966 Dimitri Mitropoulos Competition in New York.

Macal made his American debut in 1972 with the Chicago Symphony Orchestra and was immediately reengaged. He later made debuts with the symphony orchestras of Montreal and Pittsburgh. Subsequently, he has conducted the New York Philharmonic, San Francisco Symphony, Cincinnati Symphony, Dallas Symphony, and the New Orleans Philharmonic among others.

Thomas Peck is the founder and director of the Grant Park Symphony Chorus as well as the founder and director of the St. Louis Symphony Chorus. He was also choral director for the Cincinnati May Festival from 1975 to 1978. Peck has prepared choruses for the Bach Aria Group, the New York City Ballet performances at Ravinia and

has guest conducted at the Aspen Choral Institute.

Of Peck's commercially available recordings, four have been nominated for Grammy Awards, including Prokofiev's **Alexander Nevesky** and **Ivan the Terrible** and Beethoven's **Choral Fantasy, Elegaic Song** and **Prosperous Voyage**.

Featured soprano soloist Pearson resides in Chicago, where she is a frequent soloist with the Chicago Symphony Orchestra. Under the baton of Sir Georg Solti, she has sung in performances of Mahler's **Fourth and Eighth Symphonies**, Schoenberg's **Moses und Aaron** and Wagner's **Gotterdammerung**, both in Chicago's Orchestra Hall and New York's Carnegie Hall. Collaborating often with conductor Margaret Hillis, she has sung the soprano roles in Bach's **St. Matthew Passion**, Brahms' **German Requiem**, Bruckner's **Te Deum**, and with the National Symphony Orchestra at the Kennedy Center, Handel's **Messiah**. A winner of the Metropolitan opera auditions, Pearson appeared for several seasons with the Cologne Opera.

Baritone Cohn also is a frequent soloist with the Chicago Symphony and has appeared under the batons of Solti, Claudio Abbado, Daniel Barenboim and James Levine in performances such as Berg's **Wozzeck**, Mussorgsky's **Boris Gudonov**, and Wagner's **Tristan und Isolde**. Cohn also has sung with several ensembles conducted by Margaret Hillis, appearing under her direction in Handel's **Dettingen Te Deum**, **Israel in Egypt** and **Messiah** and Verdi's **Requiem**. He is also a regularly featured soloist with Chicago's Music of the Baroque. On disc, Cohn may be

heard in the Music of the Baroque recording of brass and choral music, „Von Himmel Hoch” and Schoenberg's **Moses and Aaron**, with Solti conducting the Chicago Symphony Orchestra, Chorus and soloists on London Records.

Cellist Rosen gained instant recognition in America in 1977 when he won the prestigious Walter W. Naumburg Competition and global recognition in 1978 when he became the first American cellist to win the Tchaikowsky International Competition's Gold Medal.

Since then, audiences throughout North America, Central America, Europe and Asia have enjoyed his performances in recital and with many of the world's great orchestras. He also has appeared on National PBS Television with the Pittsburgh Symphony, the Boston Pops Orchestra, the Leipzig Gewandhaus Orchestra, the Atlanta Symphony, and the Waterloo Festival Orchestra.

At age 17, Rosen toured the Soviet Union as a finalist in the Third International Tchaikowsky Competition and returned to Moskow 12 years later (1978) and became the first American Gold Medal-Winning instrumentalist since Van Cliburn (1958).

Admission to the Grant Park Concerts is free. Reserved section seating is available by joining the Grant Park Concerts Society. For further information, call 312-819-0617.

Parking is available in the East Monroe Drive Garage just north of the Music Shell. Both the Shell and the garage have special accommodations for the handicapped. Special CTA transportation services are also available. For transportation information call 836-7000.

FAMILY PRACTICE CENTER 9211 W. OGDEN Ave., Brookfield, IL. 60513

Kdy jindy se člověk zvlášt' potřebuje vyjádřit ve své rodné řeči, než v době, kdy se zrovna dobře necítí a hledá lékařskou pomoc.

To Vám nyní v západních předměstích ochotně poskytnou dva naši odborníci vnitřního lékařství

Jan TUROŇ MD

Waldemar TARASKIEWICZ MD

Ordinační hodiny:

Od pondělí do čtvrtku: od 9:00 AM do 9:00 PM

V pátek: od 9:00 AM do 4:00 PM

V naléhavé potřebě i domácí návštěva

☎ 387 - 7000